170
G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

~~I.90*~~
170
G 100
GW. 6877
CA. 443

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Quedam elegantiſſime et breuiores epiſtole.

¶ M. Tullij Ciceronis. et. C. Plinij Secūdi

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

¶ M. Tullius Cicero Lentulo proconſuli. Salutem dicit plurimam

Q Ue gerātur accipies ex pollione. qui omnib⁹ negocijs non
interfuit ſolum. ſed prefuit. Me in ſummo dolore quem de
tuis rebus capio: maxime ſcꝫ cōſolatur ſpes. ꝙ ego valde ſu
ſpicor fore: vt infringatur hominum improbitas cōſilijs tuorum ami-
corum. ⁊ ipſa die qua debilitanť cogitationes ⁊ inimicoꝝ et proditorū.
Facile ſecūdo loco me conſolať recordatio meoꝝ tpm. quoꝝ imaginē vi
deo tuis in reb⁹. Nam etſi minore in re violať tua dignitas q̄ꝫ mea ſal⁹
afflicta ſit. tanta tñ eſt ſilitudo vt ſpectem te mihi ignoſcē. ſi ea nō timu
erim q̄ ne tu quidem vnq̄ꝫ timēda duxiſti. Sed preſta te cum q̄ mihi a
teneris (vt greci dicūt(vnguiculis es cognit⁹ Ignorabit mihi crede tu
am amplitudinem hoim iniuria A me oīa ſumma in te ſtudia officia-
q̄ꝫ expecta. Non fallam opinionem tuam. Vale.

M. T. Ci. Lentulo. S.

D E omnib⁹ rebus q̄ ad te ptinēt quid actum q̄d cōſtitutum ſit q̄d
pompeius ſuſcepit. optime ex Emplatorio cognoſces. qui non ſo
lum interfuit ijs reb⁹ ſed pfuit. neqꝫ vllū officiū erga te homis amātiſſi
mi. prudētiſſimi. diligētiſſimi ptermiſit Ex eodē de toto ſtatu reꝝ oim
ↄgſces. q̄ quales ſint nō facile ē ſcribē. Sūt q̄dē in amicoꝝ nroꝝ ptāte
atqꝫ ita vt nullā mutationē vnq̄ꝫ hac hoim etate habitura res eē videať
Ego quidem vt debeo ⁊ vt tute mihi precepiſti. ⁊ vt me dicta vtilitas ſeqꝫ
cogit. me ad ei⁹ rōnes adiūgo quē tu in meis rōnib⁹ tibi eſſe adiūgendū
putaſti. Sed te nō preterit q̄ꝫ ſit difficile. ſenſum in repu. pſertim rectū
et cōfirmatum deponē. Verūtamē me ipſe cōformo ad ei⁹ volūtatem.
a quo honeſte diſſentire nō poſſum. Neqꝫ id facio (vt forſitan quibuſ-
dam videť) ſimulatiōe Tantum em̄ animi inductio ⁊ mehercule amor
erga pompeium apud me valet vt q̄ illi vtilia ſunt ⁊ q̄ ille vult. ea mihi
omnia iam ⁊ recta ; ⁊ bona videanť. Neqꝫ vt arbitror erraret ne aduerſa
rij quidem ei⁹. ſi cum pares eſſe nō poſſent. pugnare deſiſterēt. Me qui
dem ⁊ illa res cōſolať ꝙ ego is ſum cui vel maxime cōcedant omnes. vt
vel ea defendam q̄ pompeius velit vel taceam. vel etiam (id q̄d mihi ma
xime libet) ad noſtra me ſtudia referam lrāꝝ Quod pfecto faciam ſi mi
hi per eiuſdem amiciciam licebit. Que em̄ pponſita fuerat nobis cum ⁊
honorib⁹ ampliſſimis ⁊ laborib⁹ maximis perfuncti eſſem⁹. dignitas i
ſentētijs dicēdis. libertas in rep. capeſſenda. ea ſublata tota. ſed nec mi-
hi magis q̄ꝫ oib⁹. Nam aut aſſentiēdum eſt nulla cum grauitate pau-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

ciſ.aut fruſtra diſſentiēdum Hec ego ad te ob eam cām maxime ſcribo
vt iam de tua qꝫ rōne meditere. Cōmutata eſt tota rō ſenatꝰ.iudicioꝝ.
rei totiꝰ publicę. Otium nobis exoptandum eſt.qđ ij qui potiūtur rerū
preſtaturi videnť.ſi quidam homīes patiētius eoꝝ potentiam ferre po
tuerint. Dignitatem quidem illam cōſularem fortis ⁊ cōſtantis ſenato
ris nihil eſt ꝙ cogitemꝰ. Amiſſa eſt culpa eoꝝ quę a ſenatu ordinem cō
iūctiſſimum ⁊ homīem clariſſimum abalienauerūt. Sꝫ vt ad ea q̄ ꝯiū
ctiora ſunt rebꝰ tuis reuertar.pompeiū tibi valde amicū eſſe cognoui.et
eo cōſule(quātum ego perſpicio)oīa q̄ voles tu obtinebis. Quibꝰ in re
bus me ille ſibi affixum habebit.neqꝫ a me vlla res q̄ ad te ꝑtineat negli
geť. Neqꝫ eñ verebor ne ſim moleſtꝰ illi cui iucūdum erit.etiam ꝓpter
idipm̄ ꝙ me eſſe gratum videbit. Tu velim ita tibi ꝑſuadeas.nullā rem
eſſe minimam q̄ ad te ꝑtineat.q̄ mihi nō charior ſit q̄ꝫ meę res oēs. Idqꝫ
cum ſentiam.ſedulitate mihimetipſi ſatiſfacē nō poſſum. Re quidē ip
ſa ideo mihi nō ſatiſfacio ꝙ nullam ꝑtem tuoꝝ meritoꝝ.non modo refe
rēda ſꝫ ne cogitāda quidem grā cōſequi poſſum. Rem te valde bene geſ
ſiſſe rumor erat. Expectabātur lr̄ę tuę de q̇bꝰ eramus iam cum pōpeio
locuti Quę ſi erūt allate.nr̄m ſtudium extabit in cōmouēdis magiſtra
tibꝰ ⁊ ſenatoribꝰ. Cęteraqꝫ q̄ ad te ꝑtinebūt.cum ⁊ plus cōtenderimus
q̄ꝫ poſſumꝰ.minus tñ faciemus qꝫ debemꝰ

M.T.Cicero. L.Ualerio Juriſcōſulto.S.pť.

c Ur eñ hoc tibi nō gratificer neſcio.ꝑſertim cum his temporibꝰ
audacia ꝓ ſapiētia liceat vti Lentulo nr̄o egi ꝑ lrās tuo nomine
grās diligēter. Sed tu velim deſinas iam nr̄is lr̄is vti.⁊ nos aliquādo
reuiſas.⁊ ibi malis eſſe vbi aliq̄ numero ſis.q̄ꝫ iſtic vbi ſolꝰ ſapere videa
re. Quanq̄ꝫ qui iſtinc veniūt partim te ſuperbum eſſe dicūt ꝙ nihil re
ſpondeas.partim cōtumelioſum ꝙ male reſpōdeas. Sed iam cupio te
cum coram iocari:quare fac vt q̄ꝫprimum venias.neqꝫ in apuliam tuā
accedas.vt poſſimꝰ ſaluū te veniſſe gaudere. Nam illo ſi veneris.tanq̄ꝫ
vliſſes cognoſces tuoꝝ neminem

M.Tullius Curioni.Salutē

Uanq̄ꝫ me nomīe negligētię ſuſpectum tibi eſſe doleo.tamē non
tam mihi moleſtum fuit accuſari abs te officium meum.q̄ꝫ iucū
dum requiri ꝑſertim ꝙ in quo accuſabar culpa vacarem In quo autem
deſiderare te ſignificabas meas lrās.pre te fers perſpectū mihi quidem
ſed tñ dulcem ⁊ optatū amorem tuū. Equidem neminem ꝓtermiſi quē
quidem ad te ꝓuenturū putarem.cui lrās nō dederim. Eteñ quis eſt tā
in ſcribēdo impiger q̄ꝫ ego: A te vero bis ter ve ad ſummū.⁊ eas perbre
ues accepi. Quare ſi iniquus es ī me iudex.cōdemnabo eodem ego te cri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

mine. Si me id facē noles. te mihi equū prebere debebis Sꝫ de lr̄is ha
ctenꝰ. Non em̄ vereor ne nō ſcribēdo te expleam preſertim ſi in eo gn̄e
ſtudium meum nō aſpernaberis. Ego abfuiſſe te tamdiu a nobis ⁊ do-
leo. ꝙ carui fructu iucūdiſſime cōſuetudis tue. ⁊ letor. ꝙ abſens omnia
cum maxima dignitate es aſſecutꝰ. ꝙ qꝫ in omnibꝰ tuis rebꝰ. meis op-
tatis fortuna reſpōderit. Breue eſt qđ me tibi ꝑcipere meꝰ in te incredi
bilis. amor cogit. Tanta eſt expectatio vel animi vel ingenij tui. vt ego
te obſecrare obteſtariqꝫ non dubitem. ſic ad nos cōfirmatꝰ reuertare. vt
quam expectationem tui cōcitaſti. hanc ſuſtinere ac tueri poſſis Et qm̄
meam tuoꝝ erga me meritoꝝ memoriam nulla vnq̄ꝫ delebit obliuio. te
rogo vt memineris quātecūqꝫ acceſſiōes tibi fient ⁊ fortune ⁊ dignita-
tis. eas te non potuiſſe conſequi. niſi meis puer olim fideliſſimis atqꝫ
amantiſſimis conſilijs paruiſſes. Quare hoc animo in nos eſſe debe-
bis. vt ętas noſtra iam ingraueſcens in amore atqꝫ in adoleſcentia tua
conquieſcat.

M. Cicero. Curioni

g Raui teſte priuatꝰ ſum amoris ſummi erga te mei pr̄e tuo clariſ-
ſimo viro. Qui cum ſuis laudibꝰ. tum vero te filio ſuperaſſet om
nium fortunam ſi ei cōtigiſſꝫ vt te ante videret q̄ꝫ a vita diſcederet. Sꝫ
ſpero amiciciam nr̄am nō egere teſtibus. Tibi patrimonium dij fortu-
nēt. M certe habebis cui charꝰ eqꝫ ſis ⁊ periucūdus ac fuiſti pr̄i. Nē-
pe ſtudium nō defuit declarādoꝝ munerum tuo nomīe. ſꝫ nec mihi pla
cuit nec cuiq̄ꝫ tuoꝝ. quicq̄ꝫ te abſente fieri qđ tibi cum veniſſes nō eſſet
integrum. Meam quidem ſentētiam aut ſcribam ad te poſtea pluribꝰ
aut ne ad eam meditere. imparatum te offendam. coramqꝫ cōtra iſtam
tuam rōnem. meam dicam. Ut aut te in meā ſentētiam adducam. aut
certe teſtatum apud aīm tuū relinquam quidnam ſenſerim. Ut ſiquā-
do (qđ nolim) diſplicē tibi tuū cōſilium ceperit. poſſis meum recordari
Breui tn̄ ſic habeto. in eum ſtatum temporꝝ tuum reditum incidere. vt
his bonis q̄ tibi natura ſtudio fortuna data ſunt. facilꝰ omnia q̄ ſunt ī
repu. ampliſſima cōſequi poſſis q̄ꝫ muneribꝰ. Quoꝝ neqꝫ facultatem
quiſquā admiratꝛ (eſt em̄ copiarum nō viriutis) neqꝫ quiſquā eſt quin
ſatietate iam defeſſus ſit. Sed aliter atqꝫ oſtenderam facio q̄ ingredior
ad explicādam rōnem ſentētię meę. Quare oēm hāc diſputationem in
aduētum tuū differo. Summa ſcito in expectatione te eſſe. eaqꝫ a te ex
pectari q̄ a ſumma ꝟtute ſummoqꝫ ingenio expectāda ſunt At quę ſi es
vt debes paratꝰ. qđ ita eſſe cōfido plurimis maximiſqꝫ muneribꝰ ⁊ nos
amicos ⁊ ciues tuos vniuerſos ⁊ rempublicā afficies. Illud ꝓfecto co-
gnoſces. mihi te neqꝫ chariorem neqꝫ iucūdiorem eſſe quenq̄ꝫ.

M. Tul. Curioni

Piſtolarum genera multa eſſe non ignores. ſed vnum illud certiſſimum cuiꝰ cauſa res ipſa inuēta eſt. vt certiores faceremꝰ abſentes. ſiquid eſſet qđ eos ſcire. aut noſtra aut ipſoꝝ intereſſet. In huiꝰ generis ſentētiam lrās a me ꝓfecto nō expectas. Tuaꝝ em̄ rerum domeſticaꝝ habes ⁊ ſcriptores ⁊ nuncios. In meis autem rebꝰ nihil eſt ſane noui. Reliqua ſunt eplāꝝ genera duo q̇ me magnopꝫ delectant Unum familiare ⁊ ocioſum. alteꝝ ſeuerum ⁊ graue. Utro me minꝰ deceat vti non intelligo. Iocer ne tecum ꝑ lrās? Ciuem mehercule non puto eſſe qui temporibꝰ his ridere poſſit. An grauius aliq̇d ſcribam? Quid eſt qđ poſſit grauiter a Cicerone ſcribi ad Curionem niſi de repu? Atqui ī hoc genere hęc mea cauſa eſt. vt neq3 ea quę nunc ſentio velim ſcribere. Quamobrem qm̄ mihi nullum ſcribēdi argumētum relictum eſt. vtar ea clauſula qua ſoleo. teq3 ad ſtudiū ſumme laudis cohortabor. Eſt em̄ tibi grauis aduerſaria cōſtituta. ⁊ parata incredibilis quędam expectatio. Quam tu vna re facillime vinces. ſi hoc ſtatueris. quaꝝ laudū gloriam adamaris quibꝰ artibus he laudes comparant̄ in his eſſe laborandum. In hanc ſentētiam ſcriberem plura. niſi te tua ſponte ſatis incitatum eſſe cōſiderem. Et hoc quicq̇d attigi. nō feci inflāmandi tui cauſa. ſed teſtificandi amoris mei. Uale.

M. Tullius Cicero. Curioni. Sa. plu.

Era gratulatio reprehēdi non ſolet. preſertim ſi nulla negligentia ꝑtermiſſa eſt. Longe em̄ abſum. audio ſero. Sed tibi ⁊ gratulor et vt ſempiterna laude tibi ſit iſte tribunatꝰ exopto. Teq3 hortor vt omnia gubernes ⁊ modereres prudentia tua. nec te auferant alioꝝ ꝯſilia. Nemo eſt qui tibi ſapiētius ſuadere poſſit teipſo. Nunq̄3 labere ſi te audies. Non ſcribo hoc temere. cui ſcribam video. Noui aīm noui conſilium tuū. Non vereor ne q̇d timide. ne q̇d ſtulte facias. ſi ea defendas q̄ ipſe recte ſenties. Qđ in id reip. tempꝰ non incideris ſ3 veneris (iudicio em̄ tuo non caſu in ipſum diſcrimen rerum cōtuliſti tribunatum tuū) profecto vides quāta vis in repu. tempoꝝ ſit. quāta varietas reꝝ. Quā incerti exitus. q̄3 flexibiles hoīm voluntates. quid inſidiaꝝ. quid varietatis in vita ſit. nō dubito quin cogites. S3 amabo te cura ⁊ cogita. nihil ſc3 noui. ſed idem illud qđ initio ſcripſi. Tecum loquere te adhibe ī cōſilium. te audi. tibi obtempera. Alter qui meliꝰ dare cōſilium poſſit q̄3 tu non facile inueniri p̄t. Tibi vero ipſi certe nemo meliꝰ dabit. Dij immortales cur ego non aſſum vel ſpectator laudum tuaꝝ. vel ꝑticeps vel ſociꝰ vel miſter cōſilioꝝ. tāetſi h̄ minime tibi deeſt. S3 tn̄ efficēt vis ⁊ magnitudo amoris mei. cōſilio te vt poſſem iuuare. Scribam alias ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

te ꝑlura. Paucis enim diebꝰ eram miſſurꝰ domeſticos tabellarios Ut
qm̄ ſane feliciter ⁊ ex mea ſnīa remp. geſſimꝰ. vnis lrīs totiꝰ eſtatis res
geſtas ad ſenatum ꝑſcriberē. Te mi Curio ꝓ tua in me incredibili beni
uolētia. meaq; item in te ſingulari. rogo atq; oro ne patiaris mihi quic
q̄ȝ ad hāc ꝓuicialē moleſtiam tp̄is prorogari qđ et pn̄s tecum egi. quū
tu tribunū plebis iſto anno fore nō putarem. Jtaq; petiui ſepiꝰ ꝑ lrās.
ſed tunc quaſi a ſenatore nobiliſſimo ⁊ adoleſcēte gratioſiſſimo. Nūc a
tribuno plebis et Curiōe tribuno. nō vt decernat̄ aliq̄d noui qđ ſolet eē
difficilius. ſed vt ne quid noui decernat̄. Et vt ſenatuſcōſultum ⁊ leges
defendas. eaq; mihi cōditio maneat qua profectꝰ ſum. Hoc te vehemē
ter etiam atq; etiam rogo.

M. T. Cicero. M. Celio edili curuli.

Utares ne vnq̄ȝ accidere poſſe vt mihi ꝟba deeſſent. neq; ſolū iſta
veſtra oratoria. ſed hec etiam leuia noſtratia. Deſunt autem ꝓpt
hanc cām ꝙ mirifice ſum ſollicitꝰ quidnam de ꝓuincijs decernat̄. Mi
rum me deſiderium tenet vrbis. incredibile meoꝝ. atq; in p̄mis ſatietas
acte ꝓuincie. Uel q2 videmur eam famā cōſecuti vt nō tam acceſſio q̄
rēda q̄ȝ fortuna metuēda ſit. Uel q2 belli magni timor impēdet. qđ vi
demur effugē ſi ad cōſtitutam diem decedimꝰ. De pantheris ꝑ eos q̇ ve
nari ſolēt agit̄ mandato meo diligēter. Sȝ mira paucitas ē. ⁊ eas que
ſunt valde aiūt queri ꝙ nihil cuiq; inſidiaꝝ in mea ꝓuincia niſi ſibi fiat
Jtaq; cōſtituiſſe dicunt̄ in cariā ex noſtra ꝓuincia decedere. Sed tn̄ ſe
dulo fit ⁊ imprimis a patiſco. Quicq̄d erit tibi erit. ſȝ quid eſſet. plane
neſciebamus. Mihi mehercule magne cure eſt edilitas tua Jpſa dies
me admonebat. ſcripſi em̄ hec ipſis megal ēſibꝰ Tu velim ad me de om
ni reipub. ſtatu q̄ȝ diligentiſſime perſcribas. Ea em̄ certiſſima putabo q̄
ex te cognouero.

M. T. Ci. C. Caelio

c Um optatiſſimum nuncium accepiſſem te mihi queſtorem obti
giſſe. eo iucundiorē mihi eam ſortē ſperabam fore. quo diutiꝰ me
cum in ꝓuincia fuiſſes. Magni em̄ videbat̄ intereſſe. ad eam neceſſitu
dinem quam nobis ſors tuliſſet. cōſuetudinem quoq; accedere. Poſtea
q̄ȝ nihil mihi neq; a teipſo neq; ab vllo alio. de tuo ſcriberet̄ aduētu. ve
rebar ne id accederet quod etiam nūc vereor. ne anteq̄ȝ tu in ꝓuinciam
veniſſes ego de ꝓuincia decederem. Accepi autem a te miſſas lrās in ci
liciam: cum eſſem in caſtris ad. xij. cal̄. quītiles ſcriptas humaniſſime.
quibus facile ⁊ officium ⁊ ingenium tuū perſpici poſſet. Sed neq; vn
de neq; quo die date eſſent. aut quo tp̄e te expectarem ſignificabāt Nec
is qui attulerat. a te acceꝑat. vt ex eo ſcirē quo loco atq; tp̄e eſſent date.

Que cum eſſent incerta. exiſtimaui tamen faciendum eſſe vt ad te ſta-
tores meos ⁊ lictores meis litteris mitterem. Quas ſi ſatis opportu-
no tempore accepiſti. gratiſſimum mihi feceris. ſi ad me in ciliciam q̄-
primum veneris. Nam quod ad me Curius conſobrinꝰ tuus. mihi vt
ſcis maxime neceſſarius. quod item conſul virgilianꝰ propinquus tuꝰ
familiaris noſter de te accuratiſſime ſcripſit. valet id quidem apud me
multum. ſicut debet hominum amiciſſimoꝝ diligens cōmendatio Sꝫ
tue littere de tua ꝓſertim dignitate ⁊ de noſtra cōiunctiōe. maximi ſunt
apud me pōderis. Mihi queſtor optatior obtingē nemo potuit. Quā-
obrem quecumqꝫ a me ornamenta in te proficiſcētur. elaborabo vt om
nes intelligant a me habitam eſſe rationem tue maioremqꝫ tuorum di
gnitatis. Sed id iam facilius conſequar ſi ad me in ciliciam veneris.
quod ego ⁊ mea et reipu. ⁊ maxime tua intereſſe arbitror

M. Tullius. Appio pulchro. Sa.

ſ J ipſa reſpublica tibi narrare poſſet quomodo ſeſe haberet. nō fa-
cilius ex ea cognoſcere poſſes q̄ꝫ ex liberto tuo phania. Ita eſt ho-
mo non modo prudens. verum etiam vir equus et (quod vidi) curioſus
Quapropter ille tibi omnia explanabit. Id eñ mihi ⁊ ad breuitatem ē
aptius. ⁊ ad reliquas res prouidentius. De mea autem beneuolentia er
ga te. etſi potes ex eodem phania cognoſcere. tamen videntur etiam ali-
que mee partes. Sic eñ tibi perſuade. chariſſimū te mihi eſſe. tum pro
pter multas ſuauitates ingenij officij humanitatis tue. tum qꝛ ex litte
ris tuis ⁊ ex multorum ſermonibus intelligo omnia que a me profecta
ſunt in te. tibi accidiſſe gratiſſima. Quod cum ita ſit perficiam ꝓfecto
vt longi vſuram qua caruimus intermiſſa noſtra cōſuetudine ⁊ gratia
et crebritate ⁊ magnitudine officiorum meoꝝ ſarciam. Idqꝫ me (quo-
niam tu ita vis) puto nō inuita minerua eſſe factuꝝ Cilix libertꝰ tuus
antea mihi minus notꝰ fuit. ſꝫ vt mihi reddidit a te lr̄as plenas ⁊ amo
ris ⁊ officij. mirifice ipſe ſuo ſermone ſubſecutꝰ eſt humanitatem littera
rum tuarum. Jucūda mihi eius oratio fuit cum de animo tuo de ſermo
nibꝰ quos de me haberes quotidie mihi narraret. Quid q̄ris: biduo fa
ctus eſt mihi familiaris. ita tamē vt phaniam valde ſim deſideraturus
Quē cum romam remittes (quod vt putabamꝰ celeriter eras facturꝰ)
omnibus ei de rebus quas agi quas curari a me voles. mandata des ve-
lim. L. valerium iuriſcōſultum valde tibi cōmendo. ſed ita etiam ſi nō
eſt iuriſcōſultus. Melius enim ei cauere volo q̄ꝫ ipſe alijs ſolet. Valde
hominem diligo. eſt ex meis domeſticis atqꝫ intimis familiaribꝰ. Dm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

nino tibi grās agit. ſed idem ſcribit meas lrās maximū apud te pondus
habituras. Id eum ne fallat. te etiam atqꝫ rogo.

M. T. Appio. Sa.

Um et cōtra volūtatem meam ⁊ p̄ter opinionem accidiſſꝫ. vt mi
hi cum imperio in ꝓuinciā proficiſci neceſſe eſſet. in multis ⁊ va
rijs moleſtijs cogitationibuſqꝫ meis hęc vna ꝯſolatio occurrebat. ꝙ ne
qꝫ tibi amicicior q̄ꝫ ego ſum. quiſquā poſſꝫ ſuccedere. neqꝫ ego ab vllo ꝓ
uinciam accipe. qui mallet eam mihi q̄ꝫ maxime aptā explicatamqꝫ tra
dere. Qd̓ ſi tu quoqꝫ eandem de mea volūtate erga te ſpem habes. ea te ꝑ
fecto nunq̄ꝫ fallet. A te maximope ꝓ nr̄a ſumma cōiunctione tuaqꝫ ſin
gulari humanitate etiam atqꝫ etiam peto ⁊ queſo. vt quibuſcūqꝫ rebus
poteris (poteris autem plurimis) proſpicias ⁊ conſulas rōnib⁹ meis.
Vides ex ſenatuſcōſulto prouinciam eſſe habēdam. ſi eam (qd̓ quidem
facē poteris) q̄ꝫ expeditiſſimam mihi tradideris. facilior erit mihi qua
ſi decurſus mei temporis. Quid in eo genere efficē poſſis tui cōſilij eſt.
Ego te qd̓ tibi veniet in mētem mea intereſſe. valde rogo. Plurib⁹ ver
bis ad te ſcriberem. ſi aut tua humanitas lōgiorem orōnem expectaret.
aut id fieri amicicia nr̄a pateret̄. aut res v̓ba deſideraret ac nō ꝑ ſe ipſa.
loq̄ret̄ Hoc velim tibi ꝑſuadeas. ſi rōnib⁹ meis a te prouiſum eſſe intel
lexero magnam te ex eo ⁊ perpetuam voluptatem eſſe capturum

M. T. M. Marcello.

Tſi nihil noui quod ad te ſcriberem. magiſqꝫ lrās tuas iam expe-
ctare incipiebam vel te potius ipſum. tamen cum theophil⁹ pro-
ficiſceretur. non potui ei nihil litterarum dare. Cura igitur vt q̄ꝫ primū
venias venies em̄ mihi crede expectatus. neqꝫ ſolum nobis id eſt tuis.
ſed pro. ſus omnib⁹. Venit em̄ mihi in mentem ſubuereri interdum ne
te delectet tarda deceſſio. Quod ſi nullum haberes ſenſum niſi oculorū.
prorſus tibi ignoſcerem. ſi quoſdam nolles videre. Sꝫ cum leuiora nō
multo eſſent que audirentur q̄ꝫ que viderētur. ſuſpicarer autem multū
intereſſe rei familiaris tue te q̄ꝫ primū venire idqꝫ in omnes partes va-
lere. putaui ea de re te eſſe admonēdum. Sed quando quid mihi place-
ret oſtendi. reliqua tu ꝓ tua prudentia conſiderabis. Me tamen velim
quod ad tempus te expectemus certiorem facias.

M. Marcellus. Ciceroni. S.

Lurimum valuiſſe apud me tuam ſemper auctoritatem. cum in
omni re. tum in hoc maxime negocio potes exiſtimare. Cum mi-
hi. C. Marcellus frater amātiſſimus mei. non ſolum cōſilium daret.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

ſed precibus quoqꝫ me obſecraret. non prius mihi perſuadere potuit q̄ꝫ tuis effectum eſt litteris. vt vterer veſtro potiſſimū conſilio. Res que-admodū̄ ſit acta. veſtre littere mihi declarant. Gratulatio tua etſi eſt mihi probatiſſima ꝙ ab optimo ſit animo. tamen hoc mihi multo iu-cundius ⁊ gratius. ꝙ in ſumma paucitate amicorum propinquorū ac neceſſariorum qui vere mee ſaluti fauerēt. te cupidiſſimum mei ſingu-laremqꝫ mihi beniuolētiam preſtitiſſe cognoui. Reliqua ſunt eiuſmo di quibꝰ ego (q̄m hec erant tp̄a) facile ⁊ equo animo carebam. Hoc ve ro mihi eiuſmodi eſſe ſtatuo vt ſine talium viroꝝ et amicoꝝ beniuolen-tia. neqꝫ ī aduerſa neqꝫ in ſecūda fortuna quiſquā viuere poſſit. Itaqꝫ in hoc ego mihi gratulor. Tu vero vt intelligas homini amiciſſimo te tribuiſſe officium. re tibi preſtabo

M. T. P. Vatinio

Rata tibi eſſe officia mea non miror. cognoui enim te omnium eſſe gratiſſimum idqꝫ nunq̄ꝫ deſtiti predicare Nec enim tu mihi gratiam modo habuiſti. verumetiam cumulatiſſime retuliſti. Quam obrem reliquis tuis rebus omnibꝰ pari me ſtudio erga te ⁊ eadem volū tate cognoſces. Quod mihi feminam primariam pompeiam vxorem tuam cōmendas. cum Sura noſtro ſtatim tuis lr̄is lectis locutꝰ ſum vt ei meis v̄bis dicēt. vt quicquid opus eſſꝫ mihi denūciaret. ⁊ me om-nia q̄ ea vellet ſummo ſtudio curaqꝫ facturum. Itaqꝫ faciam. eamqꝫ ſi opus eſſe videbit ipſe cōueniam. Tu tamē ei velim ſcribas. vt nullam rem neqꝫ tam magnam neqꝫ tam paruam putet. que mihi aut difficil. aut parum me digna videat Omnia que tuis in rebꝰ agam non laborio ſa mihi ſed honeſta videbuntur. De dionyſio ſi me amas cōfice. Quā-cumqꝫ fidem ei dederis preſtabo. Si v̄o improbꝰ fuerit, vt eſt. cum cap-tum duces in triūpho Dalmatis dij male faciant qui tibi moleſti ſunt Sed vt ſcribis breui capientur. ⁊ illuſtrabunt res tuas geſtas. Sem-per em̄ habiti ſunt bellicoſi.

M. T. Papyrio Paeto.

On tu homo ridiculꝰ es: qui cum balbus noſter apd̄ te fuerit. ex me queras quid de iſtis municipijs ⁊ agris futurū putem Quaſi aut ego quicq̄ꝫ ſciam quod iſte neſciat. aut ſiquid aliquādo ſciam nō ex iſto ſoleam ſcire. Immo vero ſi me amas. tu fac vt ſciam quid de nobis futurum ſit. Habuiſti em̄ in tua poteſtate ex quo vel ſobrio vel certe ex ebrio ſcire poſſes. Sed ego iſta mi Paete nō quero. Primum quia de lucro prope iam quadriēnium viuimꝰ. ſi aut hoc lucrum eſt aut hec vi-ta ſuperſtitem reipu. viuere. Deinde ꝙ mihi ſcire quoqꝫ videor quid fu-turum ſit. Fiet em̄ quodcūqꝫ volēt qui valebūt. valebunt autem ſemper

arma. Nobis igitur ſatis eſſe debēt quicq̊d concedit. Hoc ſiquis pati
non poteſt mori debuit. Ueientem quidem agrum ⁊ capenatem metiū⸗
tur. hoc nō longe abeſt a tuſculano. Nihil tamē timeo. fruor dum licet
opto vt ſemper liceat. Si id minꝰ contigerit. tamē quando ego vir idē
qꝫ philoſophꝰ viuere pulcherrimum duxi nō poſſum eum non diligere
cuiꝰ beneficio id conſecutꝰ ſum. Qui ſi cupiat eſſe rempublicam qualē
fortaſſe ⁊ ille vult ⁊ oēs optare debemꝰ quid faciat non habet. ita ſe cum
multis colligauit. Sed longius progredior. ſcribo em̄ ad te Hoc tamē
ſcito non modo me qui conſilijs non interſum. ſed ne ipſum quidem pͥn
cipem ſcire quid futurum ſit. Nos em̄ illi ſeruimꝰ. ipſe temporibꝰ Ita
nec ille quid tēpora poſtulatura ſint. nec nos q̊d ille cogitet ſcire poſſu⸗
mus Hec tibi antea non reſcripſi. non ꝙ ceſſator eſſe ſolerem preſertim
in litteris. Sꝫ cum explorati nihil haberem. nec tibi ſollicitudinem ex
dubitatione mea. nec ſpem ex affirmatione afferre volui. Illud tn̄ aſcri⸗
bam quod eſt veriſſimum me his temporibus adhuc de iſto periculo ni
hil audiſſe. Tu tamen pro tua ſapientia debebis optare optima. cogita
re difficillima. ferre quecūqꝫ erunt.

M. Tullius. Paeto.

c Um eſſem ocioſus in tuſculano. propterea ꝙ diſcipulos obuiam
miſeram (vt eidem me qꝫ maxime conciliarent) familiari ſuo. acce
pi tuas litteras pleniſſimas ſuauitatis. Ex quibus intellexi probari ti
bi meum conſilium. ꝙ vt dionyſiꝰ tyrannꝰ cum ſyracuſis expulſus eſſꝫ
Corīthi dicitur ludum aperuiſſe. ſic ego ſublatis iudicijs. amiſſo regno
forenſi. ludum quaſi habere ceperim. Quid q̄ris: me quoqꝫ delectat cō⸗
ſilium. Multa em̄ conſequor Primum (id quod maxime nunc opꝰ eſt)
munio me ad hec tempora. Id cuiuſmodi ſit neſcio. Tantum video nul
liꝰ adhuc conſilia me huic anteponere. Sequitꝛ illud. ipſe melior fio. pͥ
mum valitudine quam intermiſſis exercitijs amiſeram. Deinde ipſa il
la ſiqua fuit in me facultas orōnis. niſi me ad has exercitationes retu⸗
liſſem exaruiſſet. Extremum illud ē quod tu neſcio an primum putes.
Plures em̄ pauones confeci qꝫ tu pullos columbinos. Tu iſtic te At⸗
teriano iure delectato. ego me hic hirtiano. Ueni igitur ſi vir es. ⁊ diſce
prolegomenas quas queris. etſi ſus mineruam. Sed quando vt video
eſtimationes tuas vendere non potes. neqꝫ ollam denariorum implere
Romam tibi remigrandum eſt. Satius eſt hic cruditate qꝫ iſtic fame
Uideo te bona perdidiſſe. ſpero item iſtos familiares tuos Actum igitꝛ
de te eſt. niſi prouides. Potes mulo iſto quem tibi reliquū eſſe dicis (qn̄
canterium comediſti) romam prouehi Sella tibi erit in ludo tanqꝫ hy
podidaſcalo proxima. eam puluinꝰ ſequetur

M. Tullius. Paeto. Sa.

Amen a malicia nō diſcedis Tenuiculo apparatu ſignificas bal
bum fuiſſe cōtentum. Hoc videris dicere cum reges ſint cōtinen
tes. multo magis cōſulares eſſe oportere. Neſcis me ab illo omnia ex-
piſcatum: Recta em̄ a porta domum meam venit. Neqꝫ hoc admiror
ꝙ non ad tuam potius. ſed illud ꝙ nec ad ſuam Ego autem tribus pri
mis verbis. Quid noſter paetus: Jlle autem adiurans nuſquam ſe vn
quam libentius. Hoc ſi verbis aſſecutus es. aures ad te afferam nō mi
nus elegantes. Sin autem obſonio. peto a te ne pluris eſſe balbos quā
diſertos putes. Me quotidie aliud ex alio impedit. Sed ſi me expedie
ro vt in iſta loca venire poſſim non cōmittam vt te a me ſero certiorem
factum putes.

M. Tullius. Paeto.

h Eri veni i cumanum. cras ad te fortaſſe. Sꝫ cum certum ſciam.
faciam te paulo ante certiorem. Et ſi. M. Ceparius cum mihi i
ſilua gallinaria obuiam veniſſet queſiuiſſemqꝫ q̇d ageres. dixit te in le-
cto eſſe ꝙ ex pedibꝰ laborares. Tuli ſcꝫ moleſte vt debui. ſed tn̄ ad te ve-
nire cōſtitui. vt ⁊ te viſerem ⁊ cenarem etiā. Non em̄ arbitror te coquū
etiam arthicum habere Expecta igiᷓ hoſpitem tum minime edacem tum
inimicum cenis ſumptuoſis. Uale.

M. T. Cicero. Sa. d. Paeto.

Ummum me ducem litterę tuę reddiderūt Plane neſciebam te
tam peritum eſſe rei militaris Pyrrhi te libros et Cynee video le
ctitaſſe. Jtaqꝫ obtempare cogito p̄ceptis tuis h̾ amplius. ⁊ nauicularū
habere aliq̇d in ora maritima. Cōtra equitem parthum negāt vllam ar
maturam meliorem inueniri poſſe Sꝫ q̇d ludimꝰ: neſcis quo cum im
peratore tibi negocium ſit. eruditionem quam cōtriueram legendo to
tam in hoc imperio explicaui. Sed iocabimur alias coram vt ſpero bre
ui tempore. nūc a des ad imperādum vel ad parēdum potiꝰ. Sic enim
antiqui loquebātur. Cum. M: fabio (quod ſcire te arbitror) mihi ſum
mus eſt vſus. valdeqꝫ eum diligo. tum ꝑpter ſummam ꝓbitatem eiꝰ ac
ſingularem modeſtiam. tum ꝙ in his cōtrouerſijs quas habeo cum tu-
is cōbibonibꝰ epicureis. optima opera eiꝰ vti ſoleo. Js cum ad me laodi
ceam veniſſet mecum cum ego eſſe vellem. repente percuſſus eſt atrociſ-
ſimis litteris in quibus ſcriptum erat fundum herculanēſem a. Q. fa
bio fratre ꝓſcriptū eſſe. q̇ fundꝰ cū eo ꝯis eſſet. Jd. M. fabiꝰ pergraui
ter tulit. exiſtimauitqꝫ frēm ſuū. hoīem non ſapiētem īpulſu inimicorꝫ
ſuorꝫ eo eſſe ꝓgreſſum. Nūc ſi me amas mi Paete negociū totū ſuſci-
pe. ⁊ moleſtia fabiū libera Autoritate tua nobis opꝰ eſt ⁊ cōſilio, etiam

atqꝫ etiam gr̃a. Noli pati litigare frẽs. ⁊ iudicijs turpibus conflictari
Mathonem ⁊ pollionem inimicos hꝫ fabiꝰ. Quid multa: nõ me her
cule tam pſcribere poſſum q̄ꝫ mihi gratum feceris ſi ocioſum fabiũ red-
dideris. Id ille in te poſitum eſſe putat. mihiqꝫ pſuadet.

M. Tul. Peto.

r Uſſum iſtum amicum tuũ de q̄ iterum iam ad me ſcribis adiuua
rem quãtum poſſem. etiam ſi ab eo leſus eſſem cum te tantopere
viderem eiꝰ cauſa laborare. Cum ꝟo ⁊ ex tuis lr̃is ⁊ illiꝰ ad me miſſis in
telligam ⁊ iudicem. magnę curę ei ſalutem meam fuiſſe. non poſſum ei
nõ amicus eſſe.. Neqꝫ ſolum tua cõmendatiõe que apud me vt debet.
valet plurimum. ſꝫ etiam volũtate ⁊ iudicio meo. Uolo em̃ te ſcire mi
pęte initium mihi ſuſpitiõis ⁊ cautiõis ⁊ diligẽtie fuiſſe lrãs tuas. q̊bꝰ
lr̃is cõgruẽtes fuerũt alię poſtea multoꝝ. Nam ⁊ aquini ⁊ frabaterie
cõſilia ſunt inita de me. q̄ te video etiam audiſſe. Et quaſi diuinarent q̄ꝫ
ijs moleſtus eſſem futurus. nihil aliud egerũt niſi me vt opprimerent.
Qd̊ ego nõ ſuſpicãs incautior fuiſſem niſi a te admonitꝰ eſſem Quam
obrem iſte tuus amicꝰ apud me cõmendatiõe non eget. Utinam ea for
tuna reip. ſit vt ille q̄ꝫ gratiſſimũ me poſſit cognoſcẽ. Sꝫ hęc hactenꝰ.
te ad cenas ire deſyſſe moleſte fero. Magna em̃ te delectatiõe ⁊ volup-
tate priuaſti. Deinde etiam vereor (licet em̃ verum dicẽ) ne neſcio q̊d il
lud qd̊ ſolebas dediſcas. ⁊ obliuiſcare cenulas facẽ. Nã ſi tum cum ha-
bebas q̄s imitare multum pficiebas. quid nũc te facturꝝ putem. Sed
me hercule mi pęte extra iocum moneo te qd̊ pertinere ad beate viuen-
dum arbitror. vt cum viris bonis iucũdis amantibꝰ tui viuas. Nihil
em̃ aptius vite nihil ad beate viuẽdum accõmodatiꝰ Nec id ad volup
tatem refero. ſꝫ ad cõmunitatem vite atqꝫ victus remiſſionẽqꝫ animo
rum q̄ maxime ſermone efficiẽ familiari. qui eſt in cõuiuijs dulciſſimꝰ.
Cura vt valeas. Id foris cenitãdo facillime cõſequere

M. T. Peto. Salu.

a Ccubueram hora nona cum ad te litterarum exemplum in codi-
cillis exaraui. Dices vbi: Apud voluminum Eutrapelum. ⁊ qui
dem ſupra me Atticus. infra vectius familiares tui. Miraris tam ex-
hilaratam ſeruitutem noſtram. Quid ego faciam. Te cõſulo qui phi-
loſophum audis Angar: excruciem ne me. Quid aſſequar: deinde ad
quem finem: Uiuas inquis in lr̃is. An quicq̄ꝫ me aliud agere cenſes:
Haud poſſem viuere niſi in litteris viuerem. Sed eſt earum etiã non
ſatietas ſed quidam modus. A quibus cum diſceſſi etſi minimum mi-
hi eſſet in coena queſtio quod tu dioni philoſopho propoſuiſti. tamen
quid potius faciam priuſquam me dormitum conferam non reperio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Sic igiꝛ viuitur. Quottidie aliq̄d legiꝛ aut ſcribiꝛ. Deīde ne amicis
nihil tribuam⁹. epulamur vna nō modo nō ꝯtra legē ſi vlla nūc lex eſt.
ſʒ etiam intra legem aliquāto. Quare nihil eſt qđ aduentum nr̄m exti/
meſcas. Nō multi cibi hoſpitem accipies ſʒ multi ioci.

M. T. Mario.

D. ix. calꝰ. iulias in cumanū veni cū libone tuo vel nr̄o potius. In
pompeianū ſtatim cogito. ſʒ faciā te ante certiorē. Te quū ſꝑ va/
lere cupio. tum certe dum hic ſum⁹ Uides em̄ quāto poſt vna futuri ſu
m⁹. Quare ſiquid cōſtitutum cum podagra habes. fac in alium diem
differas. Cura igiꝛ vt valeas ꝛ me hꝰ biduo aut triduo expecta.

M. T. Planco. S. p. d.

Um ipm̄ furnium per ſe libētiſſime vidi. tum hꝰ libētius q̄ illum
audiēs te videbar audire. Nam ꝛ in re militari ꝟtutem ꝛ i admi/
niſtranda ꝓuincia iuſticiam. ꝛ in omni genere prudentiam tuam mihi
expoſuit. Pręteā mihi nō ignotam in ꝯſuetudie ꝛ familiaritate ſuaui/
tatem tuam adiuxit. ꝛ ſummam erga ſe liberalitatem. Quę oīa mihi iu
cūda. hꝰ extremum etiam gratum fuit. Ego Plāce neceſſitudinem ꝯſti
tutam habui cum domo vr̄a. ante aliquāto q̄ʒ natus eſſes. amorem aūt
erga te ab ineūte puericia tua. cōfirmata iam ętate familiaritatem tum
ſtudio meo tum iudicio tuo cōſtitutam. His de cauſis mirabiliꝛ faueo
dignitati tuę quam mihi tecum ſtatuo habere cōmunem. Oia ſumma
conſecut⁹ es ꝟtute duce. comite fortuna. eaq̄ʒ es adept⁹ adoleſcēs mul/
tis inuidentib⁹ quos ingenio induſtriaq̄ʒ fregiſti Nūc me amātiſſimū
tui nemini cōcedentem qui tibi vetuſtate neceſſitudis potior poſſit eſſe
ſi audies. omnem tibi reliquę vitę dignitatē ex optimo reipu. ſtatu ac/
quires. Scis profecto (nihil em̄ te fugere potuit) fuiſſe quoddam tem
pus cum homies exiſtimarēt te nimis ſeruire temporib⁹. Qđ ego q̄q̄ʒ
exiſtimarem ſi ea q̄ patiebaris etiam ꝓbare te arbitrarer. Sed cum in/
telligerem q̄d ſentires. arbitrabar te videre q̄d poſſes. Nūc alia ratio ē
omnium rerum. Tuū iudicium eſt. idq̄ʒ liberum. Cōſul es deſignat⁹ op
tima ętate. ſumma eloquētia. maxima orbitate reip. viroꝝ talium: In
cumbe ꝑ deos immortales i eam curam ꝛ cogitatiōem q̄ tibi ſummam
dignitatē ꝛ gloriam afferat. Un⁹ eſt autem hꝰ preſertim tpe. per tot an
nos republica deiecta. reip. bene gerende curſus ad gloriam. Hęc amore
magis impulſus ſcribēda ad te putaui. q̄ʒ q̄ arbitrabar te monitis ꝛ p̄/
ceptis egere. Sciebam em̄ ex eiſdem te hęc haurire fontib⁹ ex q̄b⁹ ipſe
hauſeram. Quare modum faciam. Nunc tm̄ ſignificādum putaui. vt
poti⁹ amorem tibi oſtēderem meum. q̄ʒ oſtētarem prudentiam Inteā q̄
ad dignitatem tuam ꝑtinē arbitrabor ſtudioſe diligēterq̄ʒ curabo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

ℭ Plancus. M. Ciceroni.

Ratiſſime mihi lrē tuę fuerūt quas ex furnij ſermōe te ſcripſiſſe
aīaduerti. Ego autem pteriti tpis excuſationem affero. ꝙ te pfe-
ctum audierā. nec multo ante redijſſe ſciui q̄ꝫ ex epl'a tua cognoui. Nul
lum eñ in te officium ne mīmū quidem. ſiue maxima culpa videoꝛ poſſe
pꝛeterire. In q̄ tuendo cauſas habeo plurimas. vel paterne neceſſitudi-
nis vel meę a puericia obſeruātię. vel tui erga me mutui amoꝛis. Qua
re mi Cicero qḋ mea tuaqꝫ patit̃ ętas. pſuade tibi te vnum eſſe in q̄ ego
colēdo patriam mihi cōſtituerim ſanctitatem. Oīa igit̃ tua cōſilia mi-
hi nō magis prudentię plena (q̄ ſumma eſt) vident̃. q̄ꝫ fidelitatis. quam
ego ex mea ꝯſcīa metioꝛ. Quare aut ſi aliter ſentirem. certe admonitio
tua me rep̄mere. aut ſi dubitarem. hoꝛtatio impellere poſſꝫ vt id ſeq̄rer.
qḋ tu optimum putares. Nūc v̄o quid eſt q̄d me in aliam ꝑtem trahē
poſſit? Quęcūqꝫ i me bona ſunt aut foꝛtunę beneficio tributa aut meo
laboꝛe parta. etſi a te ppt̃ amoꝛem carius ſunt eſtimata. tamē vel inimi
ciſſimi iudicio tāta ſunt. vt p̄ter bonam famam nihil deſiderare vıdeant̃
Quare h̄ vnum tibi perſuade. quātum virib⁹ eniti. cōſilio puidere. au-
ctoꝛitate monere potuero. h̄ omne reip. ſemꝑ futuꝝ. Nō eſt ignot⁹ mi
hi ſenſus tuus. neqꝫ ſi facultas optabilis mihi quidem tui p̄ntis eſſet.
vnq̄ꝫ a tuis cōſilijs diſcreparem. Nec nunc cōmittam vt vllum meum
factum rep̄hēdere iure poſſis. Sum in expectatiōe omnium reꝝ. quid
in gallia citerioꝛe quid in vrbe gerat̃. menſe ianuario vt ſciam. Interim
maximam hic ſollicitudinē curamqꝫ ſuſtineo. ne int̃ aliena vitia he gē-
tes nr̄a mala ſuam putēt occaſionem. Qḋ ſi prouide vt ipſe mereoꝛ mi
hi ſucceſſerit. certe ⁊ tibi cui maxime cupio ⁊ omnib⁹ viris bonis ſatiſfa
ciam. Fac valeas meqꝫ mutuo diligas

M. T. Planco. S. p.

b Inas a te accepi lrās eodem exemplo. qḋ ipſum argumento mihi
fuit diligētię tuę Intellexi eñ te laboꝛare vt ad me tuę expectatiſ-
ſime lrē perferent̃. Ex quib⁹ cepi fructum duplicem. mihiqꝫ in comꝑa
tione difficilem ad iudicādum. amoꝛem ne erga me tuū. an animum in
remp. pluris exiſtimādum putarem. Eſt oīno patrie charitas meo qui
dem iudicio maxima ſed amoꝛ volūtatiſqꝫ ꝯiūctio plus certe habet ſua-
uitatis Itaqꝫ cōmemoꝛatio tua paternę neceſſitudis beniuolētięqꝫ ei⁹
quam erga mea puericia cōtuliſſes. ceterarūqꝫ rerum q̄ ad eam ſententi
am ꝑtinebāt. incredibilem mihi lęticiam attulerūt. Rurſus declaratio
animi tui quem haberes de rep. quemqꝫ habitur⁹ eſſes. mihi erat iucun
diſſima. Eoqꝫ maioꝛ erat hęc lęticia. ꝙ ad ſupioꝛa accedat. Itaqꝫ te nō
hoꝛtoꝛ ſolum mi Plance. ſed plane etiam oꝛo quod feci ijs lris quibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

tu hũaniſſime reſpondiſti. vt tota mẽte omniq; animi impetu in rẽpu.
incumbas. Nihil eſt qđ tibi maioris fruct⁹ glorieq; eſſe poſſit. nec q̇c-
q̄ʒ ex omnib⁹ rebus humanis eſt preclarius aut preſtãtius. q̄ʒ de rep. be
ne mereri. Adhuc (patiẽ eñ tua ſumma humanitas ⁊ ſapiẽtia me qđ
ſentiam libere dicẽ) fortuna ſuffragãte videris res maximas cõſecutus.
Qđ quanq̄ʒ ſine ꝟtute nõ potuiſſes. tamen ex maxima ꝑte ea q̄ es adep
t⁹ fortune tẽporibuſq; tribuũtur. His autẽ tempoꝛib⁹ difficillimis. rei
pu. quicq̇đ ſubueneris. id erit totum ⁊ ꝓprium tuũ. Incredibile ẽ oĩm
ciuium (latronib⁹ exceptis) odium in Antoniũ. Magna ſpes in te ⁊ ĩ
tuo exercitu magna expectatio. Cuius per deos gratie glorieq; caue tem
pus amittas. Sic moneo vt filium. ſic faueo vt mihi. ſic hoꝛtoꝛ vt ꝓ-
prium ⁊ amiciſſimum. Uale.

¶ Plancus Ciceroni. Sa. pl. di.

p Lura tibi de meis ꝯſilijs ſcriberem. rõnem q; oĩm rerum reddere
verboſius. quo magꝭ iudicares oĩa me reip. preſtitiſſe q̄ et tua ex
hoꝛtatiõe excepi. ⁊ mea affirmatiõe tibi recepi. Nõ minus eñ a te ꝓba
ri q̄ʒ diligi ſemꝑ volui. nec te magis in culpa defenſoꝛem mihi paraui.
q̄ʒ predicatoꝛem meritoꝝ meoꝝ eſſe volui Sʒ breuioꝛem me due res fa
ciũt. vnaq; publicis lr̃is oĩa ſum ꝓſecut⁹. Alteꝝ qꝛ. M. variſidiũ equi
tem romanũ. familiarẽ meum. ipm ad te trãſire iuſſi. ex quo oĩa ꝯgnoſ-
cere poſſes Nõ medius fidi⁹ mediocri doloꝛe afficiebat cum alij occupa
re poſſeſſionẽ laudis mee viderent̃ Sʒ vſq; mihi tẽꝑaui dũ ꝑducerẽ eo
rem vt dignum aliq̇d cõſulatu meo ⁊ veſtra expectatiõe efficerem. Qđ
ſpero (ſi me foꝛtuna nõ fefellerit) me cõſecutuꝝ. vt maximo ꝓſidio reip.
nos fuiſſe. ⁊ nũc ſentiãt homĩes. ⁊ in poſterum memoꝛia teneãt. A te pe
to vt dignitati mee ſuffrageris. ⁊ quaꝝ rerum ſpe ad laudem me vocaſti
haꝝ fructu in reliquũ facias alacrioꝛẽ. Nõ min⁹ poſſe te q̄ʒ velle explo
ratum mihi eſt. Fac vt valeas meq; mutuo diligas.

M. T. Planco.

a Tſi ſatis ex furnio nr̃o cognoueram q̄ tua volũtas quod conſiliũ
de rep. eſſet. tamẽ tuis lectis lr̃is liquidius in toto ſenſu tuo iudi-
caui. Quamobrem quanq̄ʒ in vno prelio omnis foꝛtuna reip. diſceptat
qđ quidem cum hec legẽs iam decretum arbitrabar foꝛe. tñ ipſa fama q̄
de tua volũtate percrebuit magnam es laudem ꝯſecut⁹ Itaq; ſi ꝯſulem
rome habuiſſem⁹ declaratum eſſet a ſenatu cũ tuis magnis honoꝛibus
q̄ʒ gratus eſſet conat⁹ ⁊ apparat⁹ tuus. Cui⁹ rei nõ modo non ꝑterũt tẽ
pus. ſʒ ne matuꝝ quidem etiam nũc meo quidem iudicio fuit. Is eñ de
niq; honos mihi videri ſolet qui non ꝓpter ſpem futuri bñficij. ſed ꝓpẽ
magna merita claris viris afferẽ ⁊ datur. Quare ſit modo aliq̃ reſpu. in

qua honos elucē poſſit.oib⁹ mihi crede ampliſſimis honorib⁹ abunda-
bis Js autē qui vere appellari pt honos.nō inuitamētum ad temp⁹.ſꝫ
ꝑpetue ꝟtutis ē premiū Quāobrē mi plance incūbe toto pectore ad lau
dem.ſubueni pr̄ie.opitulare collegę.oīm gentiū cōſenſum ꝛ incredibilē
cōſpirationē adiuua Me tuoꝝ cōſilioꝝ adiutorē.dignitatis fautorem
oib⁹ in reb⁹ tibi amiciſſimū fideliſſimūq̄ꝫ cognoſces.Ad eas em̄ cauſas
quib⁹ inter nos amore ſum⁹.officijs vetuſtate cōiuncti patrię charitas
acceſſit.eaq̄ꝫ efficit vt tuā vitam anteferā meę.

Planeus Ciceroni.

Mmortales ago grās tibi.agāq̄ꝫ dum viuā.nam relatuꝝ me af-
firmare nō poſſum.Tantis em̄ tuis officijs nō videor mihi rn̄dē poſſe.
niſi forte vt tu ꝗuiſſime diſertiſſimeq̄ꝫ ſcripſiſti.ita cenſur⁹ es vt me re-
ferre grām putes cū meōria tenebo.Si de filij tui dignitate eēt actum.
amabili⁹ certe nihil facē potuiſſes.Prime tue ſentētie infinitis cū mu
nerib⁹.poſteriores ad tēp⁹ arbitriūq̄ꝫ amicoꝝ meoꝝ compoſite.orō aſſi
dua.ꝛ ꝑpetua de me.iurgia cum obtrectatorib⁹ ꝓpt me notiſſima mihi
ſunt.Quare nō mediocris adhibēda mihi cura ē.vt reip.me ciuem di-
gnū tuis laudib⁹ preſtē.in amicicia tua memorē atq̄ꝫ gratum.Qd̓ reli
quū eſt.tuū mun⁹ tuere.ꝛ me(ſi quē eſſe voluiſti eū exitū reb⁹ ꝯſ̄gſces)de
fende ac ſuſcipe ꝛc̄.

M.T.Planco

Vanq̄ꝫ grāꝝ actionē a te nō deſiderabā quū te re ipſa atq̄ꝫ aīo ſci-
rē eſſe ꝗtiſſimū.tn̄(fatēdū eſt em̄ fuit mihi ꝑiucūda.Sic em̄ vi-
di q̄ſi ea q̄ ocul' cernūtur.me a te amari.Dicęs q̇d antea:Semꝑ q̇dē ſꝫ
nunq̄ꝫ illuſtri⁹ Lr̄e tue mirabil'r ꝗte ſunt ſenatui.quū reb⁹ ſuis q̄ erāt ꝗ
uiſſime ꝛ maxīe fortiſſimi animi ſūmiq̄ꝫ conſilij.tūmetiā grauitate ſen
tētiaꝝ atq̄ꝫ ꝟboꝝ.Sꝫ mi Plance incūbe vt belli extrema ꝑficias.Jn h̄
erit ſumma ꝛ grā et gl'a.Cupio oīa reip.cauſa.ſꝫ mehercule i ea ꝯſeruā-
da iā defatigat⁹.nō multo pl⁹ fauco patrie q̄ꝫ tue gl'ie.Cui⁹ maximā fa
cultatē tibi dij imortales vt ſpero dedere.quā cōplectē obſecro.Qui em̄
Antoniū opp̄ſſerit.is h̊ teterrimū bellū periculoſiſſimūq̄ꝫ cōfecerit.

M.T.Decio bruto cōſ.deſig.

l Up⁹ nr̄ cum romā ſexto die mutina veniſſꝫ.poſtridie me mane
cōuenit tuaq̄ꝫ mihi mādata diligētiſſime expoſuit ꝛ lrās reddidit.Qd̓
mihi tuā dignitatē ꝯmēdas.eodem tpe exiſtimo te mihi meā dignita-
tē ꝯmēdare quā mehercule nō habeo tua chariorē.Quare mihi gratiſſi
mū facies ſi exploratū habebis.tuis laudib⁹ nullo loco nec ꝯſiliū nec ſtu
diū meum defutuꝝ Cū tribuni plebis edixiſſent ſenat⁹ adeſſꝫ ad.xiiij.ca
len.ianuarias.haberētq̄ꝫ in aīo.de p̄ſidio ꝯſultū deſignatoꝝ referre.quā
q̄ꝫ ſtatuerā in ſenatū ante cal'.ianua.nō venire.tn̄ quū eo ipſo die edictū

tuū ꝓpoſitū eēt. nefas eſſe duxi aut ita haberi ſer a ū. vt de tuis diuis in rēpu. meritis ſilerent. qd̓ fcm̄ eſſet niſi ego veniſſem. aut etiā ſiqd hōrifice de te ducerent me nō adeſſe Itaqꝫ i ſenatū veni mane. qd cū eēt aīaduerſum frequētiſſimi ſenatores ꝯuenerūt. Que de te i ſenatu egeri. q in cōcione maxīa dixeri. alioꝝ te lrīs malo ꝯgſcē. Illud tibi ꝑſuadeas velim me oīa q̄ ad tuā dignitatē augēdā ptinebūt. q̄ tn̄ eſt ꝑ ſe ampliſſiā. ſummo ſp ſtudio ſuſceptuꝝ et defēſuꝝ. Qd̓ quanqꝫ itelligo me cū multis eē factuꝝ. tn̄ appetā hꝰ rei ꝑncipatū

D Brutꝰ Impator et Cōſul deſigtꝰ. M. Tullio

Dem exēplo lr̄e a te mihi reddite ſunt q̄ pueri mei attulerūt Tātum. me tibi debere exiſtimo. quātum ꝑſoluē difficile eſt. Scripſi tibi q̄ hic gererent. In itinere ē antoniꝰ. ad lepidū ꝓficiſcit Ne de planco quidem ſpem adhuc abiecit. vt ex libellis ſuis aīaduerti q̄ in me iciderūt. In q̄bꝰ quos ad aſinium. q̄s ad lepidum. q̄s ad plancū mittēt ſcribit. Ego tn̄ nō habuit ambiguū. ⁊ ſtatim ad plancū miſi. ⁊ biduo ab allobrogibꝰ ⁊ totiꝰ gallie legatos expecto. q̄s cōfirmatos domū remittā. Tu q̄ iſtic opꝰ erūt admiſtrari. ꝓſpicies vt ex tua volūtate reiqꝫ publice cōmodo fiāt. Maliuolētie hoīm me ſi poteris occurres. ſi nō potueris hoc cōſolabere q me de ſtatu meo nullis cōtumelijs deterrere pn̄t

M. T. D. Bruto.

e Tſi mihi tue lr̄e iucūdiſſime ſunt. tn̄ iucūdiꝰ fuit q in ſūma occupatiōe tua plāco collegē mādaſti vt te mihi ꝑ lrās excuſaret. qd fecit ille diligēter. Mihi āt nihil amabiliꝰ officio tuo ⁊ diligētia. Cōiunctio tua cū collega tuo cōcordiaqꝫ vīa q̄ lrīs oībꝰ declarata ē ſenatui ꝑploqꝫ romano ḡtiſſima accidit. Qd̓ ſupeſt ꝑge mi brute. ⁊ iā non cū alijs ſed tecū ipſe certa. Plura ſcribē nō debeo ꝑſertim ad te q̄ mgr̄o breuitatꝫ vti cogito Lrās tuas vehemēter expecto. ⁊ q̄dē tales q̄les maxīe opto

M. T. P. Bruto

Ermagni intereſt q̄ tibi tp̄e hec epl̓a tradita ſit. vtrū cum ſollicitudis aliqd haberes. an cum ab omni moleſtia vacuus eſſes. Itaqꝫ ei p̄cepi quē ad te miſi vt tempꝰ obſeruaret epl̓e tibi reddēde. Nam quemadmodū coram qui ad nos intēpeſtiue adeūt ſepe moleſti ſunt. ſic epl̓e offendūt nō loco reddite. Si autē nihil vt ſpero te ꝑturbat nihil īpedit. ⁊ ille cui mādaui ſatis ſcite ⁊ cōmode tempꝰ ad te cepit adeūdi. cōfido me qd̓ velim a te facile impetratuꝝ. L. lamia preturā. hoc ego vtor vno oīm plurimū. Magna vetuſtas magna cōſuetudo intercedit. qd plurimū valet. nihil mihi eius familiaritate iucundius. Magno preterea beneficio eius magnoqꝫ merito ſum obligatus. Nam clodianis tꝑibꝰ cum equeſtris ordinis princeps eſſet. proqꝫ mea ſalute acerrime

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

ꝓpugn̄ret.a Sabinio conſule relegatꝰ eſt.qd̓ ante id tēpꝰ ciui romano
rome cōtigit nemini. Hoc cum populꝰ romanꝰ memīt.meipſum non
meminiſſe turpiſſimū foret. Quapropt̄ ꝑſuade tibi mi brute me ꝑtē pre-
turā. Quanq̄ꝫ eñ lamia ſummo ſplēdore ſumma gr̄a eſt. vſus magnifi
cētiſſimo munere edilitio.tñ quaſi ea ita nō eſſent ego ſuſcepi totū nego
ciū. Nūc ſi me tanti facis quāti certe facis.qñ equitum cēturias tenes
in q̇bꝰ regnas.mitte ad lupum nr̄m vt is nobis eas cēturias conficiat,
Nō tenebo te pluribꝰ.ponā in extremo qd̓ ſentio. Nihil eſt brute cum
oīa a te expectem.qd̓ mihi gratiꝰ facere poſſis.

M.Tullius. De Bruto

l Amia vno oīm familiariſſīe vtor. Mag̃ eiꝰ in me nō dico officia
ſꝫ merita ſunt eaq̄ꝫ pō.ro.notiſſiā. Is magnificētiſſiō munē edilitatis
ꝑfunctꝰ petit p̄turā.oēſq̄ꝫ itelligūt nec dignitatē ei deeſſe nec grām Sꝫ
is ambitꝰ extare videt̄ vt ego oīa ꝑtimeſcā.totāq̄ꝫ petitionē lamie mihi
ſuſtinēdā putē. In ea re quātū me poſſis adiuuare facile ꝑſpicio.nec vo
quantū mea cā velis dubito Velim igit̄ mi brute tibi perſuadeas.nihil
me maiore a te ſtudio petē.nihil te mihi gratiꝰ facē poſſe q̄ꝫ ſi oībꝰ tuis
opibꝰ omni ſtudio lamiā in petitiōe iuueris. Qd̓ vt facias vehemēter
rogo. Uale. M.T. D.Bruto

Xpectanti mihi tuas q̄tidie lr̄as lupꝰ noſter ſubito denūciauit vt
ad te ſcriberē ſiquid vellē. Ego āt cum qd̓ ſcriberem nō haberem
(acta eñ ad te mitti ſciebam.inanem vero ſermonem lr̄aꝝ tibi iniucun
dum eſſe audiebam)breuitatem ſecutꝰ ſum te mg̃ro. Scito igit̄ in te ⁊
in collega ſpem omnē eſſe. De bruto autem nihil adhuc certi quem ego
quēadmodum precipis.ꝓuatis lr̄is ad bellū ꝯmune vocare non deſino
Qui vtinā iam adeſſꝫ. Inteſtinū vrbis malū qd̓ eſt nō mediocre.minꝰ
timuerimꝰ Sꝫ q̇d ago? Nō imitor laconiſmon tuū. Altera iā pagella
procedit Uince ⁊ vale.xiiij.cal̓.quītiles. M.T.Caſſio

Ui ſtatꝰ reꝝ fuerit tum cū has lr̄as dedi ſcire poteris ex tidio ſtra
bone viro bone ⁊ optime de repu.ſentētię. Nam q̇d dicam cupi-
diſſimo tui? Qui domo ⁊ fortunis relictis ad te potiſſimū ꝓfectus eſt.
Itaq̄ꝫ eum tibi ne ꝯmēdo quidē. Aduentꝰ ipſius ad te ſatis cum ꝯmē
dauit. Tu velim ſic exiſtimes tibiq̄ꝫ ꝑſuadeas.omne ꝑfugiū bonoꝝ ī te
et in bruto eſſe poſitū.ſi(qd̓ nolim)aduerſi q̇d euenerit Res cū hec ſcri
bebā erat in extremū deducta diſcrimē. Brutꝰ eñ mutine vix iā ſuſtine
bat. Qui ſi ꝯſeruatꝰ erit.vicimꝰ. Sin(qd̓ dij omen auertāt)oppr̄ſſus
ibi erit.oīs hoīm curſus ē ad vos. Proinde fac aīm tm̄ habeas tantum
q̄ꝫ apparatū.quātum opꝰ eſt ad vniuerſam remp.recuperandā.

M.Tullius Caſſio.S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Reuitas tuaꝝ lraꝝ me q̄ꝫ breuiorē in ſcribēdo facit. ⁊ vt vere di-
cā. nō ſatis occurrit qd̄ ſcribā. Nr̄as em̄ res in actis ꝑferri ad te
certe ſcio. tuas āt igram⁹ Tanq̄ꝫ em̄ clauſa ſit aſia. ſic nihil ꝑfert̃ ad nos
pret̃ rumores de opp̄ſſo dolobella. ſatis illos q̄dē ꝯſtātes ſed adhuc ſine
auctore. Nos ꝯfectū bellum cū putarem⁹. repēte a lepido tuo ī ſummā
ſollicitudinē adducti ſum⁹ Itaqꝫ tibi ꝑſuade maximā reip. ſpem ī te ⁊ in
tuis copijs eſſe. firmos oīno exercit⁹ habem⁹. ſed tn̄ vt oia vt ſpero pro-
ſpere ꝓcedāt. multū int̃eſt te venire. Exigua eſt em̄ ſpes reipu. nā nullā
nō libet dicē. Sꝫ quecūqꝫ ē ea deſpōdet̃ anno cōſulat⁹ tui.

¶ Trebonius. M. Ciceroni. S.

I vales bn̄ eſt. ego q̄dē valeo. Athenas veni ad. ix. cal̃. iunias at-
qꝫ ibi (q̄d maxie optabā) vidi filiū tuū deditū optis ſtudijs. ſūmaqꝫ mo
deſtie fama. Qua ex re quantā voluptatē ceperi ſcire potes etiā me ta-
cēte Nō em̄ neſcis quāti te faciā. et q̄ꝫ ꝓ nr̄o veterrimo veriſſimoqꝫ aō-
re. oib⁹ tuis etiā mīmis cōmodis. nō mō tāto bono gaudeā. Noli puta
re mi Cicero me h̄ aurib⁹ tuis dare. Nihil adoleſcēte tuo atqꝫ adeo nr̄o
(nihil em̄ mihi a te p̄t eſſe ſeiunctū) aut amabili⁹ oib⁹ ijs q̄ athenis ſūt
aut ſtudioſius eaꝝ artium q̄s tu maxie amas. h̄ eſt optimaꝝ. Itaqꝫ tibi
(qd̄ vere facē poſſum) libēter q̄ꝫ ḡtulor. Nec min⁹ etiā nob. ꝙ eū quem
nec̄e erat diligē qualiſcūqꝫ eēt. talē habem⁹ vt libēter q̄ꝫ diligam⁹. Qui
cū mihi ī ſmōe iniecisſet. ſe velle aſiā viſere. nō mō inuitat⁹ ſꝫ etiā roga-
t⁹ eſt a me. vt id potiſſimū nobis obtinētib⁹ ꝓuiciā facēt. Cui nos ⁊ cha
ritate ⁊ amore tuū officiū preſtaturos non debes dubitare Illud q̄ꝫ erit
nob̃ cure. vt Cratipp⁹ vna cū eo ſit. ne putes ī aſia feriatū illū ab ijs ſtu
dijs in q̄ tua cohortatiōe incitat̃ futuꝝ. Nā illū paratū vt video ⁊ igreſ
ſum pleno ḡdu. cohortari nō int̃mittem⁹. q̄ in dies lōgi⁹ diſcēdo exer-
cēdoqꝫ ſe ꝓcedat. Uos q̄d egeritis in repu. cū has lr̄as neſciebā Audie
bā q̄dā turbulēta. q̄ ſcꝫ cupio eē falſa. vt aliqn̄ otioſa libertate fruamur.
qd̄ vel mīme mihi adhuc cōtigit. Uale ⁊ matrē meoſqꝫ oēs cōmenda-
tos habe.

M. T. Cornificio

Rata mihi ē vehement̃ meōria nr̄i tua quā ſignificaſti lr̄is Quā
vt cōſerues. nō ꝙ de tua ꝯſtātia dubitē. ſed q̄ꝛ mos ē ita rogādi ro
go. Ex ſyria nobis tumultuoſiora q̄dā nunciata. q̄ q̄ꝛ tibi ſunt ꝓpiora q̄ꝫ
nob. tua me cā magꝭ mouēt mea Rome ſummū otiū eſt. ſꝫ ita vt mal̃ ſa
lubre aliq̄d ⁊ honeſtū negocium qd̄ ſpero fore q̄ꝛ video id cure eē ceſari.
Me ſcito dum tu abſis q̄ſi occaſionē quandā nactū ſcribē audaci⁹. Et
cetera q̄dē fortaſſe q̄ etiā tu ꝯcedēs. ſed ꝓpe ſcripſi de optio gn̄e dicendi
In q̄ ſepe ſuſpicat⁹ ſum te a iudicio nr̄o ſic ſcꝫ vt doctū hoiem ab īdocto
paulū diſſidē. Huic tu libro maxie veli ex aīo. ſin min⁹. grē cā ſuffragē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Dicā tuis vt eū ſi velint deſcribāt ad teqȝ mittāt. Puto em̄ etſi rē min⁹
pbab. tn̄ in iſta ſolitudie quicq̄d a me pfectū ſit. iucundū tibi fore Qd
mihi exiſtimationē tuā dignitatemqȝ ꝯmēdas. facis tu q̇dē oīm more
Sȝ velim ſic exiſtimes mecū amori quē int̄ nos mutuū eē ītelligo plī
mū tribuā. tum de ſummo īgenio ⁊ de optīs tuis ſtudijs ac de ſpe āpliſſi
me dignitatis ita iudicare. vt neminē tibi anteponā. cōparē paucos

M. T. Cornificio.

Ibētiſſime legi tuas lrās. in q̇b⁹ iucundiſſimū mihi fuit ꝙ ꝯgui
meas tibi redditas eſſe. Nō em̄ dubitabā quin eas libēter lectur⁹ eſſes
verebar vt redderent̄. Bellum qd̓ eſt ī ſyria ſyriāqȝ puinciā tibi tributā
eſſe a ceſare ex tuis lrīs ꝯgui. Eandem tibi volo bn̄ ⁊ felicit̄ euenire. qd̓
ita fore cōfido. fret⁹ ⁊ īduſtria ⁊ prudētia tua Sȝ de parthici belli ſuſpi
ciōe qd̓ ſcribis. ſane me cōmouit. Quātū copiaꝝ habēs. cū ipſe cōiectu-
ra ꝯſeq̇ poterā. tum ex tuis lrīs ꝯgui Itaqȝ opto ne ſe illa gens moueat
hoc tpe. dum ad te legiōes ee pducant̄ q̄s audio duci. Qd̓ ſi pares copi
as ad ꝯfligēdum nō hēbis. nō te fugiet vti ꝯſilio. M. bibuli. q̇ ſe oppi
do munitiſſimo ⁊ copioſiſſimo tādiu tenuit. q̄ȝdiu in puīcia parthi fue
rūt Sȝ h̓ meli⁹ ex re ⁊ ex tpe ꝯſtitues Mihi q̇dē vſqȝ cure erit q̇d agas
dum q̇d egeris ſciero Lrās nunq̄ȝ a te habui cui darē quin dederī. A te
vt idē facias peto. ī primiſqȝ vt ita ad tuos ſcribas vt me tuū ſciant eſſe

M. T. Cornificio

c Aius Aniti⁹ familiaris me⁹ vir oīb⁹ reb⁹ ornat⁹. negocioꝝ ſuoꝝ
cā legat⁹ eſt ī aphricā legatiōe libera. Cū velim reb⁹ oīb⁹ adiuues operā
qȝ des vt q̄ȝcōmodiſſime ſua negocia cōficiat. In pmiſqȝ (qd̓ ei chariſſi
mū eſt) dignitatē ei⁹ tibi ꝯmēdo. Idqȝ a te peto qd̓ ipſe in puincia facē
ſum ſolit⁹ nō rogat⁹. vt oīb⁹ ſenatorib⁹ lictoris darē. qd̓ idē acceperā et
cogn̄uerā a ſummis viris factitatū. Hoc igit̄ mi cornifici facies ceteriſ-
qȝ reb⁹ oīb⁹ ei dignitati reiqȝ ſi me amas cōſules Id erit mihi ḡtiſſimū
Da operā vt valeas. M. T. Cornificio.

n Os hic cū hoīe gladiatore oīm nequiſſimo. collega nr̄o antonio
bellū gerim⁹. ſȝ nō pari ꝯditiōe ꝯtra arma v̓bis. At etiā de te cō-
cionat̄. nec ipune. nā ſentiet q̄s laceſſierit Ego āt acta ad te oīa arbitror
pſcribi ab alijs A me futura debes ꝯgn̄ſcere q̄ꝝ quidē nō eſt difficil̓ cōie
ctura Oppſſa oīa ſunt nec hn̄t ducē boni. nr̄iqȝ tyrānoctoni lōge gētiū
abſunt Panſa ⁊ ſentit bn̄ ⁊ loquit̄ fortit̄ Hirtius nr̄ tardius ꝯualeſcit
Quid futuꝝ ſit plane neſcio Spes tn̄ eſt vna. aliqn̄ po. romanū maio
rū ſilēm fore Ego certe reip. nō deero. ⁊ q̇cq̇d acciderit a q̄ mea culpa ab
ſit. aīo forti ferā Profecto q̄ad potero tuā famā ⁊ dignitatē tuebor. quā
obrē te amoris nr̄i cā rogo. reip. cā hortor. vt ne cui quicq̄ȝ iuris ī tua p

uīcia eē patiare. atq̄ʒ vt oīa referas ad dignitatē qua nihil p̄t eſſe p̄ſtāti⁹
Vere tecū agā vt neceſſitudo tua poſtulat In ſempronio ſi meis lrīs ob
tēperaſſes. maximā ab oīb⁹ laudē adept⁹ eſſes Sʒ illud ⁊ p̄terijt ⁊ leui⁹
eſt. hec mag̃ res eſt. Plura ſcp̄ſiſſem niſi tui feſtinarēt. Itaq̄ʒ cherippo
nr̄o me velim excuſes M. T. Cornificio

Ho nullū locū pretermitto (nec em̄ debeo) nō mō laudādi tui. ſʒ ne
laudādi quidē. Sʒ mea ſtudia erga te ⁊ officia malo tibi ex tuoꝝ
lrīs q̄ʒ ex meis eē nota. Te tn̄ hortor vt oī cura ī rēp. icūbas. h° eſt aī. h° ē
ingenij tui. h° ei⁹ ſpei quā h̄re debes āplificāde tue dignitatis. Sed hac
de re alias ad te plurib⁹ cū em̄ hec ſcribebā. i expectatiōe erāt oīa Nōdū
legati redierāt q̄s ſenat⁹ nō ad pacē dep̄candā ſʒ ad bellū denūciādū mi-
ſerat niſi legatoꝝ nūcio paruiſſʒ antoni⁹ Ego tn̄ vt p̄mū occaſio data ē
meo priſtino more rēpu. defēdēdi. me p̄ncipē ſenatui po. q̄ʒ ro. p̄feſſus
ſum. neq̄ʒ poſtea q̄ʒ ſuſcepi cām libertatis mimū tēp⁹ omiſi tuende ſalu
tis libertatiſq̄ʒ ↄis. Sʒ hec q̄ʒ te ex alijs malo ↄg̊ſcē Titū pinariū fa-
miliariſſimū meū tāto tibi ſtudio ↄmēdo vt maiore nō poſſim. Cui tū
p̄pt̄ oēs v̄tutes. tum etiā p̄pt̄ ſtudia ↄia ſum amiciſſim⁹ Is p̄curat rō
nes negociaq̄ʒ dionyſij nr̄i quē tu multū amas. ⁊ ego oīm pl'imū. Ea ti
bi ego nō debeo ↄmēdare. ſed ↄmēdo tn̄ Facias igit̄ vt ex pinarij gratiſ
ſimi hoīs lrīs. tuū ⁊ erga illū ⁊ erga dionyſiū ſtudiū p̄ſpiciam⁹ liberali⁹

M. T. Memmio

c Aio Auiano q̇ habitat ī tuo ſacrario. ⁊ ipſo multū vtor. et patro
no ei⁹. M. Enulio familiariſſime Peto igit̄ a te maiorē in modū qđ ſi
ne tua moleſtia fiat vt ei de habitatiōe accōmodes Nā p̄pt̄ opa niſtitu
ta multa multoꝝ ſubitū eſt ei remig̃re calēdis quintilib⁹ Impedior ve
recūdia ne te plurib⁹ verbis rogē. Neq̄ʒ tn̄ dubito quin ſi tua nihil aut
nō multū interſit. eo ſis aīo q̇ ego eēm ſiq̇đ tu me rogares. Mihi certe
gratiſſimū feceris. M. T. Memmio

a Ulū fuſiū vnū ex meis ītimis. obſ̄uātiſſimū ſtudioſiſſimūq̄ʒ nr̄i.
eruditū hoīem ⁊ ſūma hūanitate tuaq̄ʒ amicicia digniſſimū. veli
ita tractes vt mihi corā recepiſti. Tam mihi g̃tū id erit q̄ʒ qđ g̃tiſſimū
Ip̄m p̄tēa ſummo officio ⁊ ſumma obſeruātia tibi in p̄petuū deuīxeris.

M. T. Q. Ualerio propretori

Um municipib⁹ volaterranis ſumma mihi neceſſitudo ē Ma-
gno em̄ meo bn̄ficio affecti cumulatiſſime mihi grām retulerūt. Nam
nec hōrib⁹ meis nec laborib⁹ vnq̄ʒ defuerūt. Cū q̇b⁹ ſi mihi nulla cā int̄-
cedēt tn̄ q̄ te vehemēter diligo. q̄q̄ʒ mea te plurimi fiēi ſētio. ⁊ monerē
te ⁊ hortarer vt coꝝ fortunis ↄſulēs. p̄ſerti cū p̄pe p̄cipuā cām h̄rent ad
ius obtinēdū Primū q̄ ſyllani t̄pis acerbitatē deoꝝ imortaliū benigni

tate ſubťfugē. Deīde ꝙ ſuꝰ ſtuꝰ porro a me i ꝯſulatu meo defēſi ſūt. cū tri
bunipleb legē iniq̄ſſimā de eoꝝ agris ꝓmulgaſſent. facile ſenatui po. qȝ
ro. pſuaſi vt eos ciues q̄bꝰ fortūa pepciſſȝ ſaluos eē vellēt Hāc actionē
meā. C. Ceſar pꝰ ſuo ꝯſulatu legē agraria ꝯprobauit. agꝝqȝ volaťranū
et oppidū oī piclō i ꝑpetuū libeauit. vt mihi dubiū nō ſit q̄n is q̄ nouas
nccitudies adiūgat. veteā ſua bñficia ꝯſuari velit. Quāobrē ē tue pru
dētie aut ſeq̄ eiꝰ autoritatē cꝰ ſectā atqȝ ipiū. ſūma cū tua digtate ſecutꝰ
es. aut certe illi itegrā oēm cām reſuaē Illō ꝟo dubitaē nō debes q̄n tā
gue. tā firmū. tā honeſtū municipiū tibi tuo ſūꝰ bñfiꝰ i ꝑpetuū obligari
vel' Sȝ hec q̄ ſcpta ſūt ſup̄ eo ſpectāt vt te hortoꝛ ⁊ ſuadeā. reliq̄ ſūt q̄ ꝑti
nēt ad rogādum. vt nō ſolū tua cā tibi ꝯſiliū me dare putes. ſȝ qō mihi
opꝰ ſit me a te petē ⁊ rogaē Gratiſſimū igiť mihi fecerȝ ſi volaťranos oī
bꝰ rebꝰ iteg̃s icolumeſqȝ eē voluerȝ Eoꝝ ego domicilia ſedes rē fortūas
q̄ a dijs imortalibꝰ ⁊ a pſtātiſſimis i nr̄a repu. ciuibꝰ ſūꝰ ſenatꝰ po. qȝ ro-
mani ſtudio ꝯſuate ſūt. tue fidei iuſticie bōitatiqȝ ꝯmēdo. Si ꝑ meis ꝓ
ſtinis opibꝰ facultatē mihi res h̄ tp̄e daret vt ita defēdē poſſē volaterra
nos queādmodū ꝯſueui tueri meos. nullū officiū nullū deniqȝ certamē
in q̄ illꝰ pdeſſe poſſē pťmitterē Sȝ q̄n apō te nihilominꝰ h̄ tp̄e valē me
cōfido qȝ valueri ſꝑ apō oēs. ꝑ nr̄a ſūma nccitudīe. pariqȝ iť nos ⁊ mu
tua beniuolētia abs te peto vt ita de volaťranis mēare: vt exiſtiment eū
q̄ſi diuio ꝯſilio iſti negocio ꝓpoſitū eē. apō quē vnū nos eoꝝ ꝑpetui de-
fēſores plimū valē poſſemꝰ

M. T. Seruio Sulpitio

m Curius q̄ pr̄is negociať multis ⁊ magnis de cauſis a me diligiť.
Nā ⁊ aīcicia puerꝰ mihi cū eo ē. vt pmū in foꝝ veni iſtituta. ⁊ pa
tris cū aliq̄tiēs antea tū ꝑrie h̄ miſerrio bello domꝰ eiꝰ tota mihi patuit
q̄ ſi opꝰ fuiſſȝ tā eēm vſus q̄ȝ mea Maximū āt mihi vinculū cū eo ē q̄ſi
ſanctiorȝ cuiuſdā neceſſitudis. ꝙ ē Attici nr̄i familiariſſimꝰ. eūqȝ vnū
preť ceteros obſuat ⁊ diligit Quē ſi tu iā forte ꝯg̃uiſti. puto me h̄ qō
facio. facē ſeriꝰ Ea em̄ eſt hūanitate ⁊ obſuātia. vt eū tibi iā ipm ꝑ ſe cō
mēdatū putē. Qō tn̄ ſi ita ē. magnopē a te q̄ſo vt ad eā volūtatē ſiquā i
illū an̄ has meas lrās ꝯtuliſti. q̄ȝ maximꝰ poſtea cumulꝰ accedat Sin-
autē ꝑpť vēcundiā ſuā minꝰ ſe tibi obtulit aut eū nondū habes ſatis co
gnitū. aut q̄ cā eſt cur maioris ꝯmēdatiōis idigeat. ſiceū tibi ꝯmēdo vt
neqȝ maiore ſtudio quenq̄ȝ neqȝ iuſtioribus de cauſis ꝯmēdare poſſim.
Faciāqȝ id qō debēt facē ij qui religioſe ⁊ ſine ambitiōe ꝯmēdāt. Spō-
debo em̄ tibi l' potiꝰ ſpōdeo i meqȝ recipio. eos eē. M. Curij mores. eāqȝ
tū ꝓbitatē. tū etiā hūanitatē. vt eū ⁊ aīcicia tua ⁊ tā accurata ꝯmēdatōe
(ſi tibi ſit ꝯgnitꝰ) dignū ſis exiſtiaturꝰ Mihi certe g̃tiſſimū feceris ſi i
tellexeris has lrās tm̄ quātū ſcribēs ꝯfidebā apō te pōdꝰ habuiſſe

M.Tullius. Seruio Sulpitio

a ſclapone patrēſi medico vtor valde familiarit̄.ei⁹ qꝫ tū cōſuetudo mihi iucūda fuit.tū ars etiā quā ſum expt⁹ i valitudie meoꝝ In q̄ mihi tum ipſa ſcia.tū etiā fidelitate beniuolētiaqꝫ ſatiſfecit. Nūc igit̄ tibi cō-mēdo et a te peto vt des operā vt itelligat diligent̄ me ſcpſiſſe de ſeſe.meamqꝫ ꝯmēdationē vſui mag̃ ſibi fuiſſe.Erit id mihi vehement̄ gratū

M.T. Seruio Sulpitio.

Coſſinio aīco ⁊ tribuli meo valde familiarit̄ vtor Nā int̄ noſmet ip̄os vet⁹ vſus itercedit.et Attic⁹ nr̄ maiorē etiā mihi cū Coſſinio ꝯſuetudinē fecit Jtaqꝫ tota coſſinij dom⁹ me diligit.ip̄rimiſqꝫ libert⁹ ei⁹ luci⁹ archelaus.hō ⁊ p̄ſono ⁊ patroni necārijs (q̄ in nūero ego ſū) pbatiſſim⁹ Nūc tibi ita ꝯmēdo vt ſi me⁹ libert⁹ eēt.maiore ſtudio ꝯmēdare nō poſſem.Quare ꝑgratū mihi feceris ſi eū in amiciciā tuā accepis.atqꝫ eū (qd̓ ſine moleſtia tua fiat) ſiq̄ in re op⁹ ei fuerit.iuueris. Jd ⁊ mihi vehemēter gratū erit.⁊ poſtea tibi iucundū Hoiem em̄ ſūma pbitate hūanitate obſeruātiaqꝫ ꝯgſces.

¶ M.T. Acilio

h Jppiā calatinū hoſpitē ⁊ necāriū meū tibi ꝯmēdo maiorem ī modum Ei⁹ bona (quēadmodū ad me delata res ē) publice poſſident̄ alieno nomie ꝯtra leges calatinoꝝ. Jd ſi ita ē.etiā ſine mea ꝯmēdatiōe ab ęquitate tua res ipſa ipetrare dꝫ vt ei ſubuenias Quoq̄ mō autē res ſe hꝫ.peto a te vt hōris mei cā eum expedias.tantūqꝫ ei cōmodes in hac re ⁊ in ceteris.quantū tua fides dignitaſqꝫ patiet̄. Jd mihi vehementer gratū erit.

M.T. Acilio

l Uciū et Caiū Aurelios lucij filios (q̇b⁹ ⁊ ipſis ⁊ p̄re coꝝ viro optīo failiariſſime vtor) ꝯmēdo tibi (maiorē i modū.adoleſcēs oib⁹ optis artib⁹ ornatos meos ꝑneccārios amicicia tua digniſſiōs. Si vlla mea apud te ꝯmendatio valuit.q̄ꝛ ſcio multas valuiſſe.hęc vt valeat rogo. Qd̓ ſi eos hōrifice liberalit̄qꝫ tractaueris: ⁊ tibi ḡtiſſiōs optioſqꝫ adoleſcētes adiūxeris ⁊ mihi ḡtiſſimū feceris.

¶ M.T. Culeolo

Luceius me⁹ familiariſſim⁹.hō oim ḡtiſſim⁹ mirificas tibi apd̓ me grās egit.cū dicēt te oia,cumulatiſſime ⁊ liberaliſſiē pcuratorib⁹ ſuis eſſe pollicitū.Cū orō tua tā ei ḡta fuerit.q̄ꝫ gratā rem ipſam exiſtimes fore.cū vt ſpero q̄ pollicit⁹ es feceris: Dino oñderūt belliōes ſeſe luceio pōpeij arbitratu ſatiſfacturos. Sꝫ vehemēter op⁹ ē nob̄ ⁊ volūtatē ⁊ autoritatē ⁊ iperiū tuū accedē Qd̓ vt facias te etiā atqꝫ etiā rogo Jlludqꝫ mihi ḡtiſſimū eſt ꝙ ita ſciūt luceij pcuratoēs.⁊ ita luceius ipe ex lrīs tuis q̄s ad eū miſiſti itellexit.homis nulli⁹ apd̓ te autoritatē aut grām valere plus q̄ꝫ meā. Jd vt re experiat̄.iteꝝ et ſępi⁹ te rogo,

M.T.C. Gallo procōſuli cilicie

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

e Tſi plurimis reb⁹ ſpero fore vt ꝑſpiciā (qđ tñ iampridē ꝑſpicio)
me a te amari. tñ nūc ea cā tibi datᷣ in q̄ facile declarare poſſis tuā
erga me beniuolētiā. L. oppius Marci fili⁹ philomeli negociatᷣ. hō mi
hi familiaris Eū tibi vnice ꝯmēdo. eoqꝫ magis tum ꝙ ipm̄ diligo. tum
ꝙ negocia ꝓcurat egnatij ruffi. q̄ ego vno eq̄te romano familiariſſime
vtor et q̄ ꝯſuetudie q̄tidiana. tum officijs maxīs plurimiſqꝫ mihi ꝯiū-
ctus ē Oppiū igitᷣ pñtem vt diligas. Egnatij abſentis rē tueare. eque
a te peto ac ſi mea negocia eēnt Velim meōrie tue cā des lrāꝝ aliq̄d. q̄ ti
bi in ꝓuicia reddantᷣ. Sꝫ ita conſcribas vt tum cum eas leges facile re
cordari poſſis hui⁹ mee ꝯmēdatiōis diligētiā. Hoc te vehemēter etiā
atqꝫ etiā rogo. M. T. Caelio

Um ꝑ ſi h̄ mihi ꝓ tua i me obſuātia quā penit⁹ ꝑſpexi q̄ꝫdiu brun
duſij fuim⁹ vt ad te failiaritᷣ. ⁊ q̄ſi ꝓ meo iure ſcriberē ſiq̄ res eēt de
q̄ valde laborarē. M. Curius q̄ pr̄is negociatᷣ ita mihi failiaris ē. vt ni
hil poſſit eē ꝯiūcti⁹ Multa illi⁹ i me officia. multa i illum mea q̄ꝫ ⁊ qđ
maximū ē. ſūm⁹ intᷣ nos amor et mutu⁹ Que cū ita ſint. ſi vllā in amici
cia mea ſpē h̄ēs. ſi ea q̄ in me officia ⁊ ſtudia brunduſij ꝯtuliſti vis mihi
etiā ḡtiora efficē quanq̄ꝫ ſunt ḡtiſſima. ſi me a tuis oīb⁹ amari vides. h̄
mihi da atqꝫ largire. vt M. Curiū ſartū ⁊ tectū vt aiūt ab oīqꝫ incōmo
do. detrimēto. moleſtia ſynceꝝ itegrūqꝫ ꝯſues Et ipſe ſpōdeo ⁊ oēs h̄ ti
bi tui ꝓ me recipiēt. ex mea amicicia ⁊ ex tuo in me offi° maximū te fru
ctū ſūmāqꝫ voluptatē eſſe captuꝝ. M. T. Publio

a Meſſienū equitē romanū oīb⁹ reb⁹ ornatū. meūqꝫ ꝑfamiliarē ti-
bi ꝯmēdo ea ꝯmēdatiōe q̄ p̄t eſſe diligētiſſiā Peto a te et ꝓ nr̄a ⁊
pro paterna amicicia vt eum i tuā fidē recipias. eiuſqꝫ rē famāqꝫ tueare
Viꝝ bonum tuaqꝫ amicicia dignum tibi adiunxeris. mihiqꝫ gratiſſi-
mum feceris. M. T. Seruilio

Uia nō eſt obſcura tua i me beniuolētia. fit vt multi ꝑ me tibi ve
lit ꝯmēdari Ego āt tribuo nōnunq̄ꝫ in vulg⁹. ſꝫ pleruq̄ꝫ neccārijs
vt h̄ tpe. Nā cū Tito Ampio balbo mihi ſūma failiaritas neceſſitudo
qꝫ ē. Ei⁹ libertū. T. Ampiū Menādꝝ hoīem frugi ⁊ modeſtū ⁊ p̄iono
et nob vehemēter ꝓbatū tibi ꝯmēdo maiorē i modū Uehemēter mihi
gratum feceris ſi q̄buſcūqꝫ reb⁹ ſine tua moleſtia poteris. ei ꝯmodaris
Qđ vt facias te magꝑe etiā atqꝫ etiā rogo. M. T. P. Ser.

Ultos tibi ꝯmendē necē eſt qñ oīb⁹ nota nr̄a neceſſitudo ē tuaqꝫ
erga me beniuolētia. Sꝫ tñ etſi oīm cā q̄s ꝯmēdo velle debeo. tñ
cū oīb⁹ nō eadē mihi cā eſt. T. Auguſius ⁊ comes me⁹ fuit i illo miſer-
rio tpe. ⁊ oīm itineꝝ nauigationū laboꝝ ꝑiculoꝝ meoꝝ ſoci⁹ Neqꝫ hoc
tpe diſceſſiſſꝫ a me. niſi ego ei ꝑmiſiſſē Quare ſic tibi eū ꝯmēdo vt vnū

de meis domeſticis ⁊ maxīe neccārijs Pergratū mihi feceris ſi eū ita tra
ctaris vt is intelligat hāc meam ꝯmēdationē ſibi magno vſui atqꝫ ad-
iumento fuiſſe. M.T. Q. Philippo.

Ratuloꝛ tibi ꝙ ex ꝓuīcia ſaluū te ad tuos recepiſti. īcolumi fama
et rep. Q̄d ſi rome te vidiſſē corā grās egiſſē ꝙ ibi. L. Egnatiꝰ fa-
miliariſſimꝰ meꝰ abſēs. L. Oppiꝰ pn̄s curē fuiſſꝫ. Cū Antipatro derbete
mihi nō ſolū hoſpiciū. verūetiā ſumma famliaritas int̄cedat. Ei te vehe
mēter ſuccēſuiſſe audiui ⁊ moleſte tuli. De re nihil poſſum iudicare. ni-
ſi illud mihi ꝑſuadeo. te talē viꝝ nihil temere feciſſe. Te āt ꝓ nr̄a veteri
neceſſitudīe. etiā atqꝫ etiā peto vt eiꝰ filios q̄ in tua ptāte ſunt. mihi po-
tiſſimū cōdones niſi q̄d exiſtimas ī ea re violari exiſtimationē tuā. Q̄d
ego ſi arbitrarer. nūqꝫ te rogarē. mihiqꝫ tua fama multo ātiq̇oꝛ eēt q̄ꝫ il
la neceſſitudo ē. Sꝫ mihi ita ꝑſuadeo (p̄t fieri vt fallar) eā rem laudi ti
bi pōtius q̄ꝫ vituꝑatiōi foꝛe. Quid fieri poſſit. ⁊ q̄d mea cā facē poſſis
(nā quin velis nō dubito) velim ſi tibi g̅ue nō erit certioꝛē me facias

M.T.Q. Philippo

Tſi nō dubito q̄n apd̄ te mea ꝯmēdatio ꝑma ſatis valeat. tn̄ ob-
ſeq̄r hoī famliariſſiō. C. Auiano flacco cꝰ cā oīa tum cupio. tum meher-
cule etiā debeo. De q̄ ⁊ pn̄s tecū egi diligēter. cū tu mihi hūaniſſiē rn̄di-
ſti. ⁊ ſcpſi ad te accurate antea. Sꝫ putat int̄eſſe ſua. me ad te q̄ꝫſepiſſiē
ſcribē. Quare velī mihi ig̃ſcas ſi illiꝰ volūtati obtēperās. minꝰ videboꝛ
meminiſſe ꝯſtātie tue. A te illud idē peto vt de loco q̄ deportet frumētū ⁊
de tp̄e Auiano cōmodes. Quoꝝ vtrūqꝫ ꝑ eūdem me obtinuit trienniū
dum pōpeiꝰ iſti negocio p̄fuit. Sūma. i. in q̄ mihi g̃tiſſimū facē poſſis
ſi curaris vt auianꝰ q̄n ſe amari a me putat. me a te amari ſciat. Erit id
mihi ꝑgratū. M.T. Terētie ſue. S.

Ji tu ⁊ tullia lux nr̄a valetis. ego ⁊ ſuauiſſimꝰ Cicero valemꝰ. Pri
die idꝰ octobꝛes Athenas venimꝰ. cū ſane aduerſis vētis vſi eſſe
mꝰ. tardeqꝫ ⁊ incōmode nauigaſſemꝰ De naui exeūtibꝰ nobis. Achaſtꝰ
cū lrīs p̄ſto fnit vno ⁊ vigeſimo die ſane ſtrenue. Accepi tuas lrās q̄bꝰ ī
tellexi te vereri ne ſupioꝛes mihi reddite nō eēnt. Oēs ſunt reddite. di
ligētiſſimeqꝫ a te ꝑſcripta ſunt oīa. idqꝫ mihi g̃tiſſimū fuit. Neqꝫ ſū ad
miratꝰ hāc ep̄lam quā Achaſtus attulit breuē fuiſſe. Jā em̄ meipm ex-
pectas ſiue noſipſos. qui q̇dē ad vos q̄ꝫprimū veīre cupimꝰ. etſi in quā
rēp. veniamꝰ intelligo Cog̊ui em̄ ex multoꝝ amicoꝝ lrīs ad arma rē ſpe
ctare. vt mihi cū venero diſſimulare nō liceat q̄d ſentiā Sꝫ q̄n ſubeun-
da foꝛtuna ē. eo citiꝰ dabimꝰ operā vt veniamꝰ. q̄ faciliꝰ de tota re delibē
mꝰ. Tu velim q̄d cum cōmodo valitudīs tue fiat. q̄ꝫlōgiſſime poteris
obuiam nobis ꝓperes De hēditate pretiana (q̄ quidem mihi magno do

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

lori eſt valde em̄ illum amaui) h̄ velim cures. Si auctio an̄ meum ad-
uētum fiet. vt pōponiꝰ aut ſi minꝰ poterit. Comillꝰ nr̄m negociū curet
Nos cū ſalui venerimꝰ. reliq̄ ꝑ nos ageꝰ. Sin tu iā roma ꝓfecta eris.
tn̄ curab̄ vt h̄ ita fiat Si dij nos adiuuabūt. circit̄ idus nouēbres. i ita
lia ſperaꝰ fore. vos mea ſuauiſſiā ⁊ optatiſſiā Terētia ⁊ Tulliola ſi nos
amatis. curate vt valeatꝫ Athenis. xv. cal̄. nouē. M. T. Terētie

Uod nos i italiā ſaluos veniſſe gaudes. ꝑpetuo gaudeas veli Sꝫ
ꝑturbati dolore animi magniſqꝫ iniurijs metuo ne id ꝯſiliū ceperi
mꝰ qd̄ nō facile explicare poſſumꝰ Quare q̄ꝫtū potes nos adiuua. qd̄ āt
poſſis. mihi i mentē nō venit. In viā ꝙ te des h̄ tꝑe nihil ē. Et lōgū eſt
iter ⁊ nō tutū. Et nō video q̇d ꝓdeſſe poſſis ſi veneris.

M. T. L. Paulo Cōſuli deſig̃to

e Tſi mihi nunq̄ꝫ fuit dubiū quin te ppl̄s romanꝰ ꝓ tuis ſummis
in rēp. meritꝫ. et ꝓ ampliſſima familie dignitate ſūmo ſtudio cū-
ctiſqꝫ ſuffragijs ꝯſulē facturꝰ eſſꝫ. tn̄ incredibili leticia ſum affectꝰ cum
id mihi nunciatū eſt Eūqꝫ honorē tibi deos fortunarē volo. ⁊ ex tua ma
iorūqꝫ tuoꝝ dignitate admiſtrari Atqꝫ vtinā pn̄s illum diē mihi opta
tiſſimū vidē potuiſſem. proqꝫ tuis ampliſſimis erga me ſtudijs atqꝫ bn̄
ficijs. tibi operā meā ſtudiūqꝫ nauare Quā mihi facultatem qn̄ hic nec
opinatꝰ ⁊ iꝑrouiſus ꝓuicie caſus eripuit. tn̄ vt te ꝯſulē rēp. ꝓ tua digni
tate gerentem vidē poſſim. magnoꝑe a te peto vt operā des ⁊ efficias ne
quid mihi fiat iniurie. neue q̇d tꝑis ad meū aīm munꝰ accedat Qd̄ ſi fe-
ceris magnꝰ ad tua p̄ſtina erga me ſtudia cumulꝰ accedet

M. Tullius. Tironi. S.

Arie ſum affectꝰ tuis lr̄is. valde p̄ore pagia turbatꝰ. paulū alterā
recreatꝰ Quare nūc q̇dē nō dubito quin q̄ plane valeas. te neqꝫ nauiga
tiōi neqꝫ vie ꝯmittas. Satis em̄ te mature video. ſi plane ꝯfirmatū vi
dero. De medico ⁊ tu bn̄ exiſtimari ſcrib̄ ⁊ ego ſic audio Sꝫ plane cura
tiōes eiꝰ nō ꝓbo. Ius em̄ tibi dandū nō fuit cū malo ſtomacho eēs Sꝫ
tn̄ ⁊ ad illū ſcp̄ſi accurate ⁊ ad lyſonē. Ad Curiū ꝟo ſuauiſſimū hoīeꝫ ⁊
ſūmi officij ſummeqꝫ hūanitatis multa ſcp̄ſi In his etiā vt ſi tibi videt̄
te ad ſe trāſferret Lyſo em̄ nr̄ vereor ne negligētior ſit. ꝓmū q̄ oēs gre-
ci. deinde ꝙ cū a me lr̄as accepiſſet. mihi nullas remiſit. Sꝫ eum tu lau
das. Tu igit̄ quid faciendū ſit iudicabis. Illud mi Tiro te rogo. ſump
tui ne parcas vllaū re q̄ ad valitudinē opꝰ ſit. Scp̄ſi ad Curium. qd̄ di
xiſſet daret medico. Ipſi puto aliq̇d dandū eſſe q̄ ſit ſtudioſior Innume
rabilia tua ſunt i me officia. domeſtica. forenſia. vrbana. ꝓuincialia. in
re priuata. in republica in ſtudijs. in litteris noſtris. Omnia viceris.
ſi vt ſpero te validum videro. Ego te puto belliſſime (ſi recte erit)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

cū queſtore Meſcinio decurſuꝝ Nō inhuman⁹ eſt. teqꝫ (vt mihi viſus
eſt) diligit. Cū valitudi tue diligētiſſime ꝯſulueris. tū mi Tiro ꝯſulito
nauigatiōi Nulla ī re iā te feſtinare volo Nihil laboro niſi vt ſalu⁹ ſis
Sic habeto mi Tiro. neminē eſſe q̇ me amet. quin idē te amet ꝛ cū tua
et mea maxīe intēeſt te valē. tum multis ē cure Adhuc dum mihi nullo
loco deeſſe vis. nunqꝫ te cōfirmare potuiſti. Nunc te nihil īpedit. oīa de
pone ꝛ corꝑi ſerui. Quantā diligētiā in valitudinē tuā cōtuleris. tanti
me fieri a te iudicabo. Uale mi Tiro. vale ꝛ ſalue. Lepta tibi ſalutē dt.
et oēs. Leucade. vi. idus no. ¶ Tironi

Erciā ad te hāc epl'am ſc̄pſi eodē die. magis īſtituti mei tenēdi cā
qꝛ nact⁹ erā cui darē. qꝫ quoqꝫ haberē qd̓ ſcriberē Igit̄ qꝫtū me dili
gis tm̄ adhibe ī te diligētie Ad tua īnūerabilia ī me officia adde hoc qd̓
mihi erit oīm ḡtiſſimū. Cū valitudīs rōnem vt ſpero habueris. habeto
etiā nauigatiōis. In italiā euntib⁹ oīb⁹ ad me lrās dabis. vt ego euntē
patrias neminem ꝑtermitto. Cura te mi tiro Qn̄ nō ꝯtigit vt mecū na
uigares. nihil eſt qd̓ feſtines. nec quicqꝫ cures niſi vt valeas. Etiā atqꝫ
etiā vale. vij. id⁹. no. Actio veſperi. M. T. Tironi

Uo ī diſcrimīe verſet̄ ſal⁹ mea ꝛ bonoꝝ oīm atqꝫ vniuerſe reipu.
ex eo ſcire potes qꝓ domos nr̄as ꝛ patriā ipſam l' diripiēdā l' inflā
mādā reliq̇m⁹ In eū locū res deducta ē. vt niſi q̇s de⁹ vl' caſus aliq̇s ſub
uenerit ſalui eē neq̇am⁹ Eq̇dē vt veni ad vrbē nō deſtiti oīa ꝛ ſētire ꝛ di
cē ꝛ facē q̄ ad ꝯcordiā ꝑtinerēt Sꝫ mirus īuaſerat furor nō ſolū īpro-
bos. ſꝫ etiā eos q̇ boni habent̄. vt pugn̄re cuperēt. me clamāte nihil bello
ciuili miſeri⁹ Itaqꝫ cū Ceſar amētia q̄dā rapet̄. ꝛ oblit⁹ nōis atqꝫ hōreꝫ
ſuoꝝ Ariminū Piſauꝝ Anconā Arretiū occupaſſꝫ. vrbē reliq̇m⁹. q̄m
ſapiēter aut q̄ꝫ fortit̄ nihil attinet diſputare. Quo q̇dē in caſu ſum⁹ vi-
des. Ferunt̄ oīno ꝯditiōes ab illo. vt pōpei⁹ eat ī hiſpaniā delect⁹ q̇ ſunt
habiti ꝛ p̄ſidia nr̄a dimitant̄. Se vlteriorē galliā domitio. citeriorem.
Cōſidio nouiano (his em̄ obtigerūt) tradituꝝ. Ad ꝯſulat⁹ petitionē ſe
vētuꝝ. neqꝫ ſe iā velle abſēte ſe rōēꝫ haberi ſuā. ſe p̄ſentē trinundinū peti
tuꝝ. Accepim⁹ ꝯditiōes ſꝫ ita vt remoueat p̄ſidia ex ijs locis q̄ occupa
uit. vt ſine metu de hiſipſis ꝯditiōib⁹ rome ſenat⁹ haberi poſſit. Id ille
ſi fecerit ſpes ē pacis ꝛc. M. Cicero fili⁹ Tironi. S.

Um vehemēter tabellarios expectarē q̄tidie. aliqn̄ venerūt poſt
diē. xlvi. q̄ꝫ a nob' diſceſſerat Quoꝝ mihi fuit aduēt⁹ optatiſſim⁹
Nā cū maximā cepiſſē leticiā ex hūaniſſimi ꝛ chariſſimi p̄ris epl'a tum
ꝟo iucūdiſſime tue lr̄e cumulū mihi gaudij attulerūt Itaqꝫ me iā nō pe
nitebat ītercapedinē ſcribēdi feciſſe ſꝫ poti⁹ letabar. Fructū em̄ magnū
humanitatis tue capiebā ex ſilētio meaꝝ lr̄aꝝ. Uehemēter igit̄ gaudeo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

te meã ſine dubitatiõe accepiſti excuſationẽ. Gratos tibi optatoſqꝫ eſſe
q̇ de me rumores afferunt̃ nõ dubito mi dulciſſiẽ Tiro. p̄ſtaboqꝫ et eni-
tar vt ĩdies magis magiſqꝫ hec naſcẽs de me duplicet̃ opĩo. q̄re qd̕ polli-
cerꝫ te buccinatorẽ fore exiſtiatiõis mee. ꝯfirmo id cõſtãtiqꝫ aĩo facias
lꝫ. Tñ enĩ m̃ dolorẽ cruciatũqꝫ attulerunt errata etatis mee. vt nõ ſolũ
aĩm a factis. ſꝫ aures qꝫ a ꝯmeõratiõe abhorreãt. Cuiꝰ te ſollicitudĩs ⁊
doloris ꝑticipẽ fuiſſe notũ exploratũqꝫ ẽ mihi. Nec id mirꝝ. Nã cũ oĩa
mea cã velles mihi ſucceſſa. tũ etiã tua. Sociũ em̃ te meoꝝ ꝯmodoꝝ ſp̱
ẽ volui. Qd̕ igit̃ tũ ex me doluiſti. nũc vt duplicet̃ tuũ ex me gaudiũ pre-
ſtabo. Cratippo me ſcito nõ vt diſcipulũ ſꝫ vt filiũ eſſe ꝯiũctiſſimũ. Nã
cũ audio illũ libẽter. tũ etiã eiꝰ ꝓpriã ſuauitatẽ vehemẽter ãplector. Sũ
totos dies cũ eo. noctiſqꝫ ſepenũero ꝑtẽ. Exoro em̃ vt mecũ q̄ꝫ ſepiſſime
cenet. Hac ĩtroducta ꝯſuetudĩe ſepe ĩſciẽtibꝰ nob̕ ⁊ cenãtibꝰ obrepit. ſub-
lataqꝫ ſeueritate phie. hũaniſſime nobiſcũ iocat̃. Quare da operã vt hũc
talẽ tã iucundũ tã excellentẽ virꝝ videas q̄ꝫ primũ. Nã q̇d ego de bruto di-
cã quẽ nullo tp̱e a me patior diſcedẽ? Cuiꝰ cũ frugi ſeueraqꝫ ẽ vita. tũ iu-
cũdiſſiã ꝯiũctio. Nõ eſt em̃ ſeiunctꝰ locꝰ a philologia ⁊ q̄tidiana ĩq̄ſi-
tiõe. Huic ego locũ ꝓxĩo cõduxi. ꝙ vt poſſim. ex meis ãguſtijs illiꝰ ſuſtẽ-
to tenuitatẽ. Preteã declamitare grece apd̕ Caſſiũ ĩſtitui. latĩe ãt apud
brutũ exerceri volo. Utor faĩliaribꝰ ⁊ q̄tidianis cõuictoribꝰ q̄s ſecũ my-
tilenis Cratippꝰ adduxit hoĩbꝰ ⁊ doctis ⁊ illi ꝓbatiſſimis. Multũ etiã
mecũ eſt Epicrates ꝑnceps athenienſiũ. ⁊ leonides ⁊ hoꝝ ceteri ſil̕es.
Hec q̇dẽ igit̃ de nob̕. De Gorgia ãt ꝙ mihi ſcrib̕. erat q̇dẽ ille in q̄tidia-
na declamatiõe vtil̕. ſꝫ oĩa poſtpoſui dũmodo p̄ceptis p̄ris parerẽ. Ap-
te em̃ ſcp̄ſerat vt eũ dimitterẽ ſtatim tergiuerſari nolui ne nimia mea
ſuſpicionẽ ei aliquã importaret. Deinde illud etiã mihi ſuccurrebat g̃ue
eẽ me de iudiꝰ p̄ris iudicare. Tuũ tñ ſtudiũ ⁊ ꝯſiliũ gratũ acceptũqꝫ eſt
mihi. Excuſationẽ anguſtiaꝝ tui tp̱is accipio. Scio em̃ q̄ꝫ ſoleas eẽ oc-
cupatꝰ. Emiſſe te p̄diũ vehemẽt̃ gaudeo. feliciterqꝫ tibi rẽ iſtã emẽ cu-
pio. Tu velim ĩprimis cures vt valeas vt vna ꝯmẽtari poſſimꝰ

M. Cicero filiuꝰ Tironi.

Tſi iuſta idonea vſus es excuſatiõe de intmiſſiõe lr̃aꝝ tuaꝝ. tñ id
ne ſepiꝰ facias rogo. Nã etſi de rep. rumoribꝰ ⁊ nũcijs certior fio. ⁊ de ſua
in me volũtate ſp̱ ad me ꝑſcribat p̄r. tñ de qualis minima re ſcp̄ta a te mi-
hi ep̄l'a ſp̱ fuit g̃tiſſima. Quare cũ in p̄mis tuas deſiderẽ lr̃as noli ꝯmit-
tẽ vt excuſatiõe potiꝰ expleas officium ſcribẽdi q̄ꝫ aſſiduitate lr̃aꝝ

M Cicero filiꝰ Tironi

Erberaui te cogitatiõis tacito dũtaxat ꝯuitio. ꝙ faſciculꝰ alt̃ ad
me iã ſine tuis lr̃is ꝑlatꝰ eſt. Nõ potes effugẽ hꝰ culpe penã te patrono.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Marcꝰ eſt adhibēdꝰ. iſqꝫ diu ⁊ multis lucubratiōibꝰ ꝯmētata orōne
vide vt ꝓbare poſſit te nō peccaſſe. Plane te rogo ſicut olim matrē nr̄az
facē memi q̄ lagenas etiā inanes obſigbat ne dicerent̄ inanes aliq̄ fuiſ-
ſe q̄ furtim eſſent exiccate. Sic tu etiā ſi qđ ſcribas nō habebis. ſcribito
tn̄ ne furtū ceſſatiōis q̄ſiuiſſe videaris. Ualde em̄ mihi ſꝑ ⁊ ṽa ⁊ dulcia
tuis epl'is nūciant̄. Ama nos ⁊ vale.

M. T. Titio.

Etſi vnꝰ ex oībꝰ ſum ad te ꝯſolādum minime accōmodatꝰ. ꝙ tm̄ ex
tuis moleſtijs doloris cepi vt ꝯſolatiōe ipſe egerem. tn̄ cum lōgi-
us a ſummi luctꝰ acerbitate meꝰ abeſſet dolor q̄ꝫ tuus. ſtatui neceſſitudi
nis nr̄e eſſe. meeqꝫ in te beniuolētie. nō tacē tāto in tuo merore tamdiu
ſed adhibere aliquā modicā ꝯſolationē q̄ leuare dolorem tuū poſſꝫ ſi mi
nꝰ ſanare potuiſſꝫ. Eſt autē ꝯſolatio ꝓuulgata q̄dē illa maxie quā ſꝑ in
ore atqꝫ in aīo hr̄e debemꝰ. homies nos vt eſſe meminerimus ea lege na
tos vt oībꝰ telis fortune ꝓpoſita ſit vita nr̄a. neqꝫ eſſe recuſandū q̄ mi-
nꝰ ea q̄ nati ſumꝰ cōditiōe viuamꝰ. neue tā grauit̄ eos caſus feramꝰ q̄s
nullo cōſilio vitare poſſumꝰ euētiſqꝫ aliorꝫ memoria repetēdis. nihil ac
cidiſſe nob̄ noui cogitemꝰ. Sed neqꝫ he neqꝫ cetere ꝯſolatiōes q̄ ſunt a
ſapiētiſſimis vſurpate viris. memorieqꝫ cā lrīs ꝓdite. tm̄ vident̄ ꝑficē
debere. quātum ſtatꝰ ipſe nr̄e ciuitatis ⁊ hec ꝑturbatio tꝑm ꝑditorꝫ. Cū
beatiſſimi ſint q̄ liberos nō ſuſceperūt. minꝰ autē miſeri q̄ his tꝑibꝰ ami
ſerūt q̄ꝫ ſi eoſdē bona aut deniqꝫ aliq̄ repu ꝑdidiſſent Q͛d ſi tuū te deſide
rium mouet aut ſi tuarꝫ rerum amiſſiōe mĝres. nō facile exhauriri tibi
iſtum dolorē vniuerſum puto. Sin illa te res cruciat q̄ magis amoris
eſt. vt eorꝫ qui occiderūt miſerias lugeas. Ut ea nō dicā q̄ ſepiſſime ⁊ le-
gi ⁊ audiui nihil mali eſſe ī morte. in q̄ ſi reſideat ſenſus. īmortalitas il-
la potiꝰ q̄ꝫ mors dicēda ē. Sin ſit amiſſus. nulla videri miſeria debeat
que nō ſentiat̄ Hoc tn̄ nō dubitās cōfirmare poſſum. ea miſceri. para-
ri. impendē reip. q̄ qui reliq̄rit. nullo mō mihi q̄dē deceptꝰ eſſe videatur
Quid ē em̄ iā nō mō pudori. ꝓbitati. ṽtuti. rectis ſtudijs. bonis artibꝰ.
ſꝫ oīno libertati ac ſaluti loci? Nō mehercule quenq̄ꝫ audiui h̊ ĝuiſſiō
et peſtilētiſſiō anno adoleſcētulū aut puerꝫ mortuū. qui mihi nō a dijs ī
mortalibꝰ ereptꝰ ex his miſerijs atqꝫ iniquiſſima ꝯditiōe vite videret̄.
Quare ſi tibi vnū h̊ detrahi p̄t. neq̄d ijs q̄s amaſti. mali cōtigiſſe putes
permultū erit ex merore tuo diminutū. Relinquet̄ em̄ ſimplex illa iam
cura doloris tui q̄ nō cū illis cōmunicabit̄. ſꝫ ad teip̄m ꝓꝑe referet̄. In
qua nō eſt iā grauitatis ⁊ ſapīe tue quā tu a puero p̄ſtitiſti. ferre īmode-
ratiꝰ caſum tuorꝫ incōmodorꝫ. q̄ ſit ab eorꝫ q̄s dilexeris miſeria maloqꝫ
ſeiunctꝰ Eteni eū ſꝑ te ⁊ priuatis ī rebꝰ publicis p̄ſtitiſti. tuenda tibi vt
ſit grauitas. ꝯſtātieqꝫ ſeruiendū. Nam ꝙ allatura ē ipſa diuturnitas q̄

maximos luct⁹ vetuſtate tollit.id nos prearripe cōſilio prudētiaqꝫ de-
bem⁹. Eteni ſi nulla fuit vnqꝫ liberis amiſſis tam imbecillo mulier aīo
q̄ nō aliqn̄ lugēdi modum fecerit.certe nos qđ eſt dies allatura id cōſi-
lio anteferre debem⁹.neqꝫ expectare tp̄is medicinā quam repſentare rō
ne poſſim⁹ His ego lr̄is ſiqd pfeciſſem.exiſtiabā optādum quiddā me
eſſe aſſecutū. Sin min⁹ forte valuiſſent.tn̄ officio eſſe functū beniuolē
tiſſimi atqꝫ amiciſſimi Quē me tibi ⁊ fuiſſe ſemp exiſtimes velim.⁊ fu
turꝫ eſſe cōfidas.

M.T.P. Sextio.Salu.plu.

On obliuiōe amicicie nr̄e neqꝫ itermiſſiōe ꝯſuetudis mee ſupio-
rib⁹ tpib⁹ ad te lrās miſi nullas. Sꝫ q̄ pora tpa in ruinis reipu.nr̄is
qꝫ iacuerūt.Poſteriora āt me a ſcribēdo tuis iuictiſſimis atqꝫ acerbiſſi
mis incōmodis retardarūt.Cum vo ⁊ iteruallū iam ſatis longū fuiſſꝫ.
et tuā vtutē animiqꝫ magnitudinē diligēti⁹ eēm mecū recordat⁹ nō pu
taui eē alienū inſtitutꝫ meis hęc ad te ſcribē.Ego te.P.Sexti ⁊ pmis
tpib⁹ illis qb⁹ in iuidiā abſens ⁊ in crimen vocabare defendi.⁊ cū in tui
familiariſſimi iudicio ⁊ periculo tuū crimē ꝯiūgeret.vt potui accura-
tiſſime te tuāqꝫ cām tutat⁹ ſum.Et pxie recēti aduētu meo cū rem alit
inſtitutam offendiſſem ac mihi placuiſſꝫ ſi affuiſſem.tn̄ nulla re ſaluti
tue defui. Cūqꝫ eo tpe iuidia annone.inimici nō ſolū tui verūetiā ami-
corꝫ tuorꝫ iniqtas toti⁹ iudicij.multaqꝫ alia reip.vitia pl⁹ q̄ꝫ cā ipſa ve-
ritaſqꝫ valuiſſent.publio tuo neqꝫ opa.neqꝫ cōſilio neqꝫ labore neqꝫ grā
neqꝫ teſtimonio defui.Quāobrē oīb⁹ officijs amicicie diligent a me ſcē
qꝫ ſeruatis ne h̄ quidē pretermittendū eſſe duxi.te vt hortarer rogarēqꝫ
vt ⁊ hoīem te ⁊ virꝫ eſſe meminiſſes.id ē vt ꝯēm incertūqꝫ caſum quē nec
vitare quiſquā nr̄m.nec pſtare vllo pacto pt.ſapiēter ferres ⁊ dolori for
titer ac fortune reſiſtēs.Cogitareſqꝫ ⁊ in nr̄a ciuitate ⁊ in ceteris q̄ rerū
potite ſunt.multis fortiſſimis atqꝫ optīs viris.iniuſtis iudicijs tales
caſus accidiſſe.Illud āt vtinā ne ſcriberē.ea te repub.carē.in q̄ neminē
prudentē hoīem res vlla delectaret.De tuo āt filio vereor ne ſi nihil ad
te ſcripſerim.debitū ei⁹ virtuti videar teſtimoniū non cepiſſe.Sin autē
oīa q̄ ſentio pſcripſeri.ne refricē meis lr̄is deſideriū ⁊ dolorē tuū.Sꝫ tn̄
prudētiſſime facies ſi illi⁹ pietatē virtutē induſtriam.vbicūqꝫ eris tuā
eſſe tecumqꝫ duces.Nec eñ min⁹ noſtra ſunt q̄ animo cōplectimur.q̄ꝫ
quę oculis intuemur.Quāobrem ⁊ illius eximia virt⁹ ſummuſqꝫ in te
amor magne tibi conſolationi debet eſſe.⁊ nos ceteriqꝫ.qui te non ex
fortuna.ſed ex virtute tua pendimus ſemperqꝫ pendemus.et maxi-
me amici tue conſcientię. Cum tibi nihil merito accidiſſe reputabis.et
illud adiunges.homines ſapiētes turpitudine non caſu.⁊ delicto ſuo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

non alioꝝ iniuria cõmoueri. Ego ⁊ memoria noſtre veteris amicicie. et virtute atqꝫ obſeruãtia filiĳ tui monitꝰ. nullo loco deero neqꝫ ad cõſolandũ neqꝫ ad leuandã fortunam tuã. Tu ſiquid ad me forte ſcripſeris. perficiam ne te fruſtra ſcripſiſſe arbitrere

M. Tullius Tito Fabio

e Tſi egomet q̃ te cõſolari cupio cõſolandꝰ ipſe ſum. ꝓpteá ꝙ nullã rem grauius iamdiu tuli q̄ꝫ incõmodum tuũ. tñ te magnoꝑe nõ hortor ſolum ſʒ etiam ꝓ amore nr̃o rogo atqꝫ oro te colligas virumqꝫ prebeas. et qua cõditione oẽs homies ⁊ quibꝰ tꝑibꝰ nati ſumꝰ cogites. Plus tibi virtꝰ tua dedit q̄ꝫ fortuna abſtulit. ꝓpteá ꝙ adeptꝰ es qd̕ non multi homies noui. amiſiſti q̃ plurimi homines nobiliſſimi. Ea deniqꝫ videt̃ conditio impẽdere legum. iudicioꝝ tꝑm. vt optime actum cum eo videatur eſſe. qui q̄ꝫ leuiſſima pena ab hac repu. diſceſſerit. Tu ỽo qui ⁊ fortunas ⁊ liberos habes. ⁊ nos ceteroſqꝫ neceſſitudine ⁊ beniuolẽtia tecũ cõiunctiſſimos. cum magnam facultatem ſis habiturꝰ nobiſcum ⁊ cũ omnibꝰ tuis viuẽdi. ⁊ cum vnum ſit iudicium ex tam multis qd̕ reprehendat̃. vt qd̕ vna ſentẽtia eaqꝫ dubia. potẽtia alicuiꝰ condonatum existimet̃. Omnibꝰ his de cauſis debes iſtam moleſtiam q̄ꝫ leuiſſime ferre. Meus animꝰ erit in te libereſqꝫ tuos ſemper quem tu eſſe vis ⁊ qui eſſe debet. Uale.

M. Tul. Ruffo

e Tſi mihi nunq̄ꝫ dubium fuit quin tibi eẽm chariſſimꝰ. tñ quotidie magis id ꝓſpicio. extatqꝫ id qd̕ mihi oſtẽderas quibuſdã lr̃is hoc te ſtudioſiorẽ in me colẽdo fore quã in ꝓuicia fuiſſes (etſi meo iudicio nihil ad tuũ ꝓuiciale officiũ addi p̄t) q̃ liberiꝰ iudicium eſſe poſſʒ tuum. Itaqꝫ me ⁊ ſuꝑiores lr̃e tue admodum delectarũt q̇bꝰ ⁊ expectatum meum aduẽtum abs te amãter videbam. ⁊ cum alit̃ res cecidiſſʒ ac putaſſes. te meo ↄſilio magnoꝑe eſſe letatum Et his ꝓximis tuis lr̃is magnum cepi fructum ⁊ iudiciĳ ⁊ officiĳ tui. Iudiciĳ. ꝙ ĩtelligo te id quod oẽs fortes ac boni viri facẽ debent. nihil putare vtile eſſe niſi qd̕ rectum honeſtumqꝫ ſit Officiĳ. ꝙ te mecum quodcumqꝫ cepiſſem cõſiliĳ polliceris fore. quo neqꝫ mihi gratius neqꝫ vt ego arbitror tibi honeſtiꝰ eſſe quicq̄ꝫ poteſt Mihi conſilium captum iamdiu eſt. de quo ad te: non ꝙ celandꝰ eſſes. niſi ſcripſi antea. ſed qꝛ cõmunicatio cõſiliĳ tali tempore quaſi quedam admonitio videt̃ eſſe officiĳ. vel potius efflagitatio ad coeundam ſocietatem vel periculi vel laboris. Cum vero ea tua ſit voluntas. humanitas. beniuolẽtia erga me. libenter amplector talem animũ ſed ita (non enim dimittã pudorem in rogando meum) ſi feceris id qd̕ oſtẽdis. magnam tibi habebo grãm. ſi nõ feceris. ignoſcã. ⁊ alteꝝ timori alteꝝ mihi te nõ negare potuiſſe arbitrabor Eſt eñ res ꝑfecto maxia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Q̄ð rectū ſit apparet. q̇d expediat obſcuꝝ ē Ita tñ vt ſi nos ij ſumꝰ qui
eſſe debemꝰ .i. ſtudio digni ac lr̄is nr̄is. dubitare nō poſſumꝰ quin ea ma
xie ꝯducāt q̄ ſunt rectiſſima. Qð tibi ſi ſimul placebit ſtatī ad me veni
es. Sin idē placebit atq̄ȝ eodē mō. nec cōtinuo poteris. oīa vt tibi no-
ta ſint faciā. Quicq̇d ſtatueris, te mihi amicū. ſin id qð opto. etiā ami-
ciſſimum iudicabo. M. T. A Torquato

Eto a te ne me putes obliuiōe tui rariꝰ ad te ſcribere q̄ȝ ſolebā. ſȝ
aut ḡuitate valitudīs. q̄ tñ iā paululū videoꝛ leuari. aut ꝙ abſū ab
vrbe. vt q̇ ad te ꝑficiſcant̄ ſcire nō poſſim Quare veli ita ſtatutū hēas.
me tui meōriā ſūma cū beniuolētia tenē. tuaſq̄ȝ res oīs nō minori mihi
cure q̄ȝ meas eē. Qð maiore ī varietate ꝟſata ē adhuc cā tua q̄ȝ homies
aut volebāt aut opinabant̄. mihi crede nō eſt ꝓ mal' tpm ꝙ moleſte fe-
ras Neceſſe ē aut armis vrgeri rēp. ſēpiternis. aut his poſitis recreari
aliqn̄. aut fūditꝰ interire. Si arma valebūt. nec eos a q̇bꝰ receſſeris ve-
reri debes. nec eos q̄s adiuuiſti. Si armis aut ꝯditiōe poſitis. aut defa-
tigatiōe abiectis. aut victoria detractis. ciuitas reſpirauerit ꝛ dignita-
te tua frui tibi ꝛ fortunis licebit. Si oīno īterierit oia. fueritq̄ȝ is exitꝰ
quē vir prudētiſſimꝰ. M. Antoniꝰ ianitū timebat cū tm̄ inſtare malo
rū ſuſpicabat̄ Miſera q̇dē eſt illa ꝯſolatio tali ꝑſertim ciui ꝛ viro. ſȝ tñ
neccāria. nihil eſſe ꝑcipue cuiq̄ȝ dolēdū in eo qð accidit vniuerſis. Que
vis inſit ī his paucis ꝟbis (pl'a em̄ cōmittēda epl'e nō erant) ſi attēdes
qð facis. ꝑfecto etiā ſine meis lr̄is intelliges te aliq̇d hr̄e qð ſperes. ni-
hil qð aut h̄ aut aliq̄ reip. ſtatu timeas. Oia ſi īterierit cū ſupſtitē te eē
reip. ne ſi liceat q̇dē velis. ferēdam eſſe fortunā. ꝑſertim q̄ abſit a culpa.
Sed hec hactenꝰ Tu veli ſcribas ad me q̇d agas aut vbi faturꝰ ſis. vt
aut q̄ ſcribā aut q̄ veniā ſcire poſſim. M. T. Tribatio

Ho te ꝯmēdare nō deſiſto. ſȝ q̇d ꝑficiā ex te ſcire cupio Spē ma-
ximā hēo ī balbo ad quē de te diligētiſſime ꝛ ſepiſſiē ſcribo Illð ſo
leo mirari. nō me totiēs accipe tuas lr̄as q̄tiens a. Q. frē afferunt̄. In
britānia nihil eē audio neq̄ȝ auri neq̄ȝ argēti. Id ſi ita ē eſſe dum aliq̇d
rapias ſuadeo. ꝛ ad nos q̄ȝprimū recurras. Sin autem ſine britānia tñ
aſſeq̇ qð volumꝰ poſſumꝰ. ꝑfice vt ſis ī familiaribꝰ Ceſaris. Multū te
in eo fratˀ adiuuabit meꝰ. multū balbus. ſȝ mihi crede tuꝰ pudoꝛ et laboꝛ
plurimū. Habes impatoꝛē liberaliſſimū etatē oportuniſſimā. cōmen-
dationē certe ſingl'arē. vt vnū tibi timēdū ſit ne ipſe tibi defuiſſe videaꝛ
M. Tullius Trebatio

C Hriſippꝰ vectius Cyrri architecti libertꝰ fecit vt te nō īmemorē
putarē mei. Salutē em̄ mihi tuis ꝟbis nūciauit. Valde iā lautꝰ
es q̄ grauare lr̄as ad me dare hoī preſertim ꝓpe domeſtico. Qð ſi ſcribē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

oblitꝰ es. minꝰ multi iā te aduocato cā cadēt. Sȝ nr̄i oblitꝰ es dabo opē
rā vt iſtuc veniā anteq̄ȝ plane ex aīo tuo effluo Sin eſtiuoꝝ timor te de
bilitat. aliq̄d excogita vt feciſti de britānia Illud q̇dē plibent̄ audiui ex
eodē chryſippo te eſſe ceſari faīliarē ſȝ mehercule mallē (id q̄d erat equi
us) de tuis rebꝰ ex tuis l̄ris q̄ȝ ſepiſſiē ꝯgſcē. Qđ certe ita fiēt ſi tu ma-
luiſſes beniuolētie q̄ȝ litiū iura pdiſcē. Sȝ hec iocati ſumꝰ tuo more et
nō nihil etiā nr̄o. Te valde amamꝰ. noſq̄ȝ a te amari tum volumꝰ tum-
etiā ꝯfidimꝰ Uale. C. Pli. Cornelio tacito ſuo. S.

Ridebꝰ ⁊ lȝ rideas. ego pliniꝰ ille quē noſti. apros tris ⁊ q̇dē pulcer
rios cepi Ipe inq̄s? ipe. nō tm̄ vt oīno ab iertia mea ⁊ q̇ete diſcede
rē. Ad retia ſedebā Erāt in pxio nō venabulū nō lācea. ſȝ ſtilꝰ ⁊ pugilla
res Meditabar aliq̄d enotabāq̄ȝ. vt ſi manꝰ vacuas plenas tm̄ ceras re
portarē Nō ē q̄ ꝯtēnas h̄ ſtudēdi genꝰ Mirꝫ ē vt aīꝰ ab agitatiōe mo
tuq̄ȝ corpis excitet̄. Iā vndiq̄ȝ ſilue ⁊ ſolitudo ipm̄q̄ȝ illđ ſilētiū qđ ve-
natiōi dat̄, mag̃ cogitatiōis icitamēta ſūt Proīde cū venabē. licebit au
tore me vt panariū ⁊ lagūculā. ſic etiā pugillaēs feras Experierꝭ nō ma
gis dianā mōtibꝰ q̄ȝ mineruā ierrare. C. Pli. Popeio ſuo

Eropportūe m̄ reddite ſūt l̄re tue q̇bꝰ flagitabas vt tibi aliq̄d ex
ſcptis meis mitterē. cū ego idipm̄ deſtinaſſem Addidiſti g̃ calca
ria ſpōte currēti. pit̄q̄ȝ ⁊ tibi veniā recuſādi laboris. ⁊ mihi exigēdi vē
cūdiā ſuſtuliſti Nā nec me timide vti decet eo qđ oblatū ē. nec te g̃uari
qđ depopoſciſti Nō ē tn̄q̄ ab hoīe deſidioſo aliq̄d noui opis expectes.
Petiturꝰ ſū em̄ vt rurſus vaces ſmōi quē apđ municipes meos habui
bibliothecā dedicaturꝰ Memi q̇dē iā te q̄dā notaſſe ſȝ g̃nalit̄ Jō nūc ro
go vt nō tm̄ vniuerſitati eiꝰ attēdas. verūetiā ptic̄las q̄ ſoles lima pſeq̄
ris Erit em̄ ⁊ poſt emēdationē liberꝝ nob. vl̄ publicare l̄ ꝯtinē Quni-
mo fortaſſe hāc ipam cūctationē nr̄aȝ i alterutrā ſniaȝ. emēdatōis rō re
ducet. q̄ aut idignū editiōe dū ſepiꝰ retractat iueiet aut dignū dū idipm̄
expit̄ efficiet ⁊c̄. Habes cūctatiōis mee cās. obſeq̄r tn̄ ꝯſilio tuo cꝰ mihi
auc̄tas p rōe ſufficit. Uale C. P. Minutio fundāo. S.

Irū eſt quū ſingul̄ diebꝰ in vrbe rō aut ꝯſtet aut ꝯſtaē videat̄. pl̄ī
bꝰ cunctiſq̄ȝ nō ꝯſtet Nā ſi quē int̄roges. hodie q̇d egiſti? Rn̄de
at. offi° toge viril̄ int̄fui. ſpōſalia aut nuptias frequētaui Ille me ad ſi-
gnādū teſtamētū. ille i aduocationē. ille i ꝯſiliū vocauit Ita hec q̄ die fe
ceris neccāria. eadē ſi q̄tidie feciſti te reputes iania videnꝫ Multo magis
cū ſeceſſeris. Tūc em̄ ſubit recordatio. q̄t dies q̄ȝ frigidis rebꝰ abſumpſi
mꝰ. Qđ euenit mihi poſtq̄ȝ in laurētino meo aut lego aliq̄d aut ſcribo.
aut etiā corpi vaco cuiꝰ fulturis animꝰ ſuſtinet̄ Nihil audio qđ audiſſe
nihil dico qđ dixiſſe peniteat. Nemo apđ me quenq̄ȝ ſiniſtris ſmōibꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

carpit. neminē ipſe rep̄hendo niſi tum me cū parꝫ cōmode ſcribo. Nulla ſpe nullo timore ſollicitor. nullꝭ rumoribꝰ inquietor. Mecum tm̄ ⁊ cū libellis loq̄r. O regiā ſynceramq̄ꝫ vitā. O dulce ociū honeſtumq̄ꝫ. atq̄ꝫ pene oī negocio pulchriꝰ. O mare. o littꝰ. verꝫ ſecretūq̄ꝫ. Quā multa inuenitis q̄ꝫ multa dictatis. Proinde tu q̄ꝫ ſtrepitū iſtum inanēq̄ꝫ diſcurſum ⁊ multos ineptos labores. vt p̄mū fuerit occaſio relinque. teq̄ꝫ ſtudijs vel ocio trade. Statius eſt em̄ (vt Attilius nr̄ eruditiſſime ſimul ⁊ faceriſſime dixit) ociosum eſſe q̄ꝫ nihil agē.

C. Pli. Fabio Juſto. S.

[O]lim nullas mihi ep̄las mittis. Nihil eſt inquis qđ ſcribā. At h̄ ip̄m ſcribe nihil eſſe qđ ſcribas. vel ſolū illud vnde p̄ores incipe ſolebāt. Si vales bn̄ eſt. ego valeo. Hoc mihi ſufficit. eſt em̄ maximū. Ludē me putas? ſerio peto. Fac ſciā quid agas. qđ ſine ſollicitudīe ſumma neſcire nō poſſum.

C. Pli. Clemēti ſuo. S.

Jquādo vrbs nr̄a liberalibꝰ ſtudijs floruit. nūc maxīe floret. multaq̄ꝫ clara exēpla ſunt. Sufficēt vnum Euphrates ph̄us. Hunc ego in ſyria cum adoleſcētulꝰ militarem penitꝰ ⁊ domi inſpexi. amariq̄ꝫ ab eo laboraui. etſi nō erat laborādum. Eſt em̄ obuius ⁊ expoſitꝰ plenuſq̄ꝫ humanitate quam p̄cipit. Atq̄ꝫ vtinam ſic ipſe ſpem quam tūc ille de me cōcepit impleuerim. vt ille multum ꝟtutibꝰ ſuis addidit. At ego illas nūc miror q̄ꝫ magis intelligo. quanq̄ꝫ ne nūc quidem ſatis intelligo. Ut em̄ de pictore ſculptore fictore niſi artifex iudicare. ita niſi ſapiens non p̄t perſpicere ſapiētem. Quātum tamē mihi datꝫ cernere. multa in eufrate ſic eminēt ⁊ elucēt. vt mediocriter q̄ꝫ doctos aduertāt ⁊ afficiāt. Diſputat ſubtiliter grauitꝭ ornate. ⁊ frequēter etiam platonicam illam ſublimitatem ⁊ latitudinem effingit. Sermo ē copioſus ⁊ varius dulcis imp̄mis. ⁊ q̄ repugnātes q̄ꝫ ducat ⁊ impellat. Ad hec vite ſanctitas ſumma. par comitas. Inſectatꝫ vitia nō homīes. nec caſtigat errātes ſꝫ emēdat. Quanq̄ꝫ quid ego plura de viro q̄ mihi frui nō licet (An vt angar magis q̄ nō licet. Nā diſtrīgor officio vt maximo ſic moleſtiſſimo. Sedeo ꝓ tribunali. ſubnoto libellos. cōficio tabulas. ſcribo plurimas ſꝫ illitteratiſſimas lrās. Soleo nōnunq̄ꝫ de his occupationibꝰ apud eū fratē queri. Ille me ꝯſolatꝫ affirmās eſſe hāc philoſophie ⁊ q̄dē pulcherrimā partē. agē negociū publicū ꝯgnoſcē iudicare ꝓmere ⁊ exercē iuſticiā. queq̄ꝫ ipſi doceāt in vſu h̄re. Mihi tn̄ hoc vnū nō ꝑſuadet. ſatiꝰ eſſe iſta facē q̄ꝫ cum illos totos dies audiēdo diſcēdoq̄ꝫ ꝯſumē. Quo magis te cui vacat hortor. cū in vrbē proxīe veneris (venias āt ob h̄ maturiꝰ) illi te expoliēdum limādumq̄ꝫ ꝑmittas. Neq̄ꝫ em̄ ego vt multi. īuideo alijs bonum q̄ ipſe careo. ſed cōtra. ſenſum quendā voluptatēq̄ꝫ ꝑcipio. ſi ea q̄ mihi denegantꝫ. amicis video ſupereſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

C. Plinius. Septitio Claro. S.

h Eus tu ꝓmittis ad cenā nec venis. Dicit[ur] ius. ad aſſem īpendiū reddes nec id modicū parate erāt lactuce ſingule. coclee trine. oua bina. alica cū mulſo ⁊ niue Nā hāc q̄z cōputabis. imo hāc ī primis q̄ periit in ferculo Oliue bethyce. cucurbite. bulbi. alia mille nō minꝰ lauta. Audiſſes comœdū vel lectorem vel lyriſten. vel (q̄ mea liberalitas) oēs At tu apud neſcio quē oſtrea vuluas. echinos gaditanos maluiſti Dabis penas. nō dico q̄s. Dure feciſti. īuidiſti neſcio an tibi. certe mihi. ſꝫ tñ ⁊ tibi. Quantū nos luſiſſemꝰ. riſiſſemꝰ ſtuduiſſemꝰ? Potes apparatiꝰ cenare apd̄ multos. nuſquā hilariꝰ ſimpliciꝰ incautiꝰ In ſumma. experiri. ⁊ niſi poſtea te alijs potiꝰ excuſaueris. mihi ſemꝑ excuſa.

C. Plinius Bebio hiſpano ſuo

Ranquillꝰ cōtubernalis meꝰ vult emē agellū quē vēditare amicus tuus d̄r. Rogo cures quāti equū eſt emat. ita eñī delectabit emiſſe. Nā mala emptio ſꝑ ingta ē. eo maxīe q̄ exprobrare ſtulticiā dn̄o videt[ur] In h̄ autē agello (ſi mō arriſerit p̄cium) trāquilli mei ſtomachū multa ſollicitāt. Vicinitas vrbis. opportunitas vie. mediocritas ville. modꝰ ruris q̄ aduocet magis q̄z diſtrīgat Scholaſticis porro vt hic ē ſufficit abūde tm̄ ſoli vt reuelare caput. refigē oculos reptare ꝑ limitē vnam ſemitā terere. oēſq̄z viticulas ſuas noſſe ⁊ numerare arbuſculas poſſint. Hec tibi expoſui q̄ magis ſcires quātū ille eēt mihi. ego tibi debiturꝰ ſi prediolū iſtud q̄d ꝯmēdat[ur] his dotibꝰ. tam ſalubriter emerit vt penitētie locū nō relinguat.

C. Pliniꝰ Priſco ſuo

e T tu occaſiōes obligādi me auidiſſime amplecteris. ⁊ ego nemini libētiꝰ debeo. Duabꝰ ergo de cauſis a te potiſſimū petē cōſtitui q̄d īpetratū maxīe cupio Regis exercitū ampliſſimū. hinc tibi bn̄ficiorum larga materia Lōgum p̄teā tp̄s q̄ aīcos tuos exornare potuiſti Cōuertē ad n̄ros. nec hos q̄dē multos Malles tu q̄dē multos. ſꝫ mee vēcūdie ſufficit vnꝰ aut alt. ac potiꝰ vnꝰ. Is erit Voconiꝰ romanꝰ Pater in eq̄ſtri g̃du clarꝰ. clarior vitricꝰ imo pr̄ aliꝰ. nā huic q̄z noī pietate ſucceſſit. Ipſe citerioris hiſpanie flamē ꝓuīcie fuit. Hūc ego cū ſil' ſtudēmꝰ arcte familiariterq̄z dilexi. Ille meꝰ ī vrbe ille ī ſeceſſo ꝯtubernal'. Cū h̄ ſeria cum h̄ iocos miſcui Quid eñī aut ille fideliꝰ amico. aut ſodale iucūdiꝰ? Mira ī ſmōe. mira etiā in ore ip̄o vultuq̄z ſuauitas. Ad hec ingeniū excuſſum ſubtile dulce facile eruditū in cauſ agēdis Ep̄l'as q̄dē ſcribit vt muſas ip̄as latine loq̄ credas Amat[ur] a me plurimū. nec tñ vincit[ur] Equidē iuuenis ſtatī iuueni q̄ztū potui ꝑ etatē auidiſſime ꝯtuli ⁊ nuꝑ ab optīo p̄ncipe triū liberoꝝ ius īpetraui. Q̄d quanq̄z parce ⁊ cū delectu daret. mihi tñ tāq̄z eligerer īdulſit Hec bn̄ficia mea tueri nullo mō me

liꝰ ꝙ̄ vt augeā poſſum. ꝑſerti cū ipſe illa tā g̃te iterꝑtet̃. vt dum ꝑora ac
cipit. poſteriora mereat̃ Habes q̄lis ꝙ̄ ꝓbatꝰ charuſq; ſit nob̄ quē rogo
ꝓ igenio ꝓ fortūa exornes tua. In ꝑmis ama hoīem. Nā licet tribuas
ei q̄ztū ampliſſime poteris. nihil tn̄ ampliꝰ potes aīcicia tua Cuiꝰ eē cū
vſq; ad itimā faīliaritatē capacē q̄ magis ſcires. breuit̃ tibi ſtudia. mo-
res. oēm deniq; vitā eiꝰ exp̄ſſi. Extēderē p̄ces niſi ⁊ tu rogari diu nolles
et ego tota h̄ ep̄la feciſſem. Rogat em̄ ⁊ quidē efficaciſſime q̄ reddit cās
rogādi Uale.

C. Pliniꝰ Maximo ſuo. S.

Uod ipſe amicis tuis obtuliſſē ſi mihi eadē materia ſuppetēt. id
iure nūc videor a te meis petiturꝰ Arianꝰ. maturiꝰ altinatiū ē ꝑn
ceps. Cū dico ꝑnceps nō de facultatibꝰ loq̄r q̄ illi large ſupſunt. ſ; de ca
ſtitate iuſticia g̃uitate prudētia Huiꝰ ego ꝯſilio i negocijs. iudicio i ſtu
dijs vtor. Nam plurimū fide plīmū veritate. plīmū intelligētia p̄ſtat,
Amat me (nihil poſſum dicē ardētiꝰ) vt tu Caret ābitu id ſe i equeſtri
g̃du tenuit cū facile poſſit aſcēdē altiſſimū. Mihi tn̄ ornādꝰ excolēdꝰ ē
Itaq; magni eſtimo dignitati eiꝰ aliq̄d aſtruē inopinātis. iſciētis. imo
etiā fortaſſe nolētis. Aſtruē aūt qd̄ ſit ſplēdidū nec moleſtū. Cuiꝰ g̃nis
quę ꝑma occaſio tibi. cōferas in eū rogo Habeb̄ me hēbis ipm g̃tiſſimū
debitorē. Quāuis em̄ iſta nō appetat. tam grate tamē excipit ꝙ̄ ſi cōcu
piſcat. Uale.

C. Pliniꝰ. Catilio Seuero

Eniā ad cenā ſ; iānūc paciſcor ſit expedita ſit parca. Socraticis
tm̄ ſmōibꝰ abundet. i his q̄; teneat modū. Erūt officia anteluca-
na. in q̄ incidē ipune ne Catoni q̄dē licuit. Quē tn̄. C. Ceſar ita rep̄hē
dit vt laudet. Deſcribit em̄ eos q̄bꝰ obuiꝰ fuerit. cū caput ebrij retexiſſēt
erubuiſſe. Deīde adijcit Putares nō ab ill' Catonē. ſ; illos a catone dep̄-
hēſos Potuit ne plꝰ autoritatis tribui catoni. ꝙ̄ ſi ebriꝰ q̄; tā venerabi
lis erat? Nr̄e tn̄ coene vt apparatꝰ ⁊ ipēdij. ſic tp̄is modꝰ cōſtet. Neq;
em̄ ij ſumꝰ q̄s vitupare ne inimici q̄dē poſſint niſi vt ſil' laudēt Uale.

C. Pliniꝰ. Uoconio Romano

Ibꝛꝫ q̄ nuꝑ optio ꝑncipi ꝯſul grās egi. miſi ⁊ ingēti tibi. miſſurꝰ
etſi nō exigiſſes In h̄ ꝯſidēs veli vt pulchritudinē materie. ita difficul
tatē. In ceteris em̄ lectorē nouitas ipſa intentū hz. i hac. nota vulgata
dicta ſunt oīa Quo fit vt q̄ſi ocioſus ſecutuſq; lector tm̄ elocutioni va-
cet. in q̄ ſatiſfacē difficiliꝰ eſt cū ſola eſtimat̃ Atq; vtinā ordo ſaltē ⁊ trā
ſitꝰ ⁊ figure ſil' ſpectarent̃ Nā inuenire p̄clare enūciare magnifice int̃-
dū etiā barbari ſolēt. Diſpōnē apte. figurare varie niſi eruditis negatū.
Nec ꝟo affectāda ſunt ſuꝑ elata ⁊ excelſa Nā vt in pictura lumē nō alia
res magis ꝙ̄ vmbra ꝯmēdat. ita orōnem tā ſummittē ꝙ̄ attollē decet.
Sed q̄d ego hęc doctiſſimo viro. Quin potiꝰ illa adnota q̄ putaueris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

corrigēda. Ita em̄ magis credam cetera tibi placē. ſi quędam diſplicu-
iſſe cognouero. ❡ Plinius Acilio

Em atrocē nec tm̄ ep̄l'a dignā largiꝰ macedo vir ꝑtoriꝰ a ſuis ſu-
is paſſus ē. ſupbꝰ alioq̄n dn̄s ⁊ ſeuus. ⁊ q̇ ſuiuiſſe pr̄ez ſuū. par̄ i-
mo mimū memiſſꝫ Lauabat in villa formiana. repēte eū ſerui circumſi
ſtūt. Aliꝰ fauces inuadit. aliꝰ os ꝟberat. aliꝰ pectꝰ ⁊ ventrē. atqꝫ etiā (foe
dū dictu) verēda cōtundit Et cū exanimē putarēt. abyciūt i ferueēs pa-
uimentū vt experirent̄ an viuēt. Ille ſiue q2 nō ſentiebat ſiue q2 ſe nō ſen
tire ſimulabat imobil' ⁊ extentꝰ fidem pacte mortis ipleuit. Tum demū
quaſi ęſtu ſolutꝰ effert̄. Excipiūt ſerui fideliores. Cōcubine cū vlulatu ⁊
clamore cōcurrunt. Ita ⁊ vocibꝰ excitatꝰ ⁊ recreatꝰ frigore loci ſublatis
ocul' agitatoqꝫ corpe. viuē ſe (⁊ iā tutū erat) cōfitet̄. Diffugiūt ſerui. q̄r̄
mag̃ ps ꝯphenſa ē. ceteri req̄runt̄ Ipe paucis diebꝰ egre refocillatꝰ. nō
ſine vltionis ſolatio deceſſit. ita viuꝰ vindicatꝰ vt occiſi ſolēt. Uides q̄t
pericul'. q̄t cōtumelys. q̄t ludibrys ſimꝰ obnoxy: Nec ē qꝰ quiſquā poſ-
ſit eſſe ſecurꝰ q2 ſit remiſſus ⁊ mitis. Nō em̄ iudicio dn̄i ſꝫ ſcelē perimū
tur. Uer̄ hęc hactenꝰ Quid ꝑtēa noui: Quid: nihil. alioq̄n ſubiūgerē
Nā ⁊ charta adhuc ſupeſt ⁊ dies feriatꝰ patit̄ plura cōtexi. Addā qd̄
opportune de eodē macedone ſuccurrit. Cū in publico rome lauaret̄. no
tabil' atqꝫ etiam (vt exitꝰ docuit) aminoſa res accidit. Eques romanꝰ a
ſeruo eiꝰ vt tranſitū daret. manu leuit̄ admonitꝰ. cōuertit ſe. nec ſuū a q̄
erat tactꝰ. ſed ip̄m macedonē tam g̃uit̄ palma ꝑcuſſit vt pene cōcideret.
Ita balneum illi q̄ſi ꝑ g̃dꝰ quoſdā. ꝓmū ꝯtumelie locꝰ. dein de exity fuit.
❡ Plinius Proculo ſuo.

Etis vt libellos tuos i ſeceſſu legā examinēqꝫ an editiōe ſint dig-
ni Adhibes p̄ces. allegas exēplū Rogas em̄ vt aliq̄d ſuccīſum tpis ſtu
dys meis ſubtrahā qd̄ impertiā tuis Adycis. M. Tulliū mira benig-
nitate poetar̄ igenia fouiſſe Sꝫ ego nec rogādꝰ ſum nec hortādꝰ Nā ⁊
poeticen ip̄am religioſiſſiē veneror. et te validiſſiē diligo Faciā ḡ qd̄ de
ſideras tā diligēter q̄ʒ libēter Uideor āt iānūc poſſe reſcribē. eſſe opꝰ pul
chr̄ nec ſupprimendū. q̄ʒtū exiſtimare licuit ex ys q̄ me p̄n̄te recitaſti. ſi
mō mihi nō ipoſuit recitatio tua. Legis em̄ ſuauiſſiē ⁊ peritiſſime. Cō
fido tn̄ me nō ſic auribus duci. vt oēs aculei iudicy mei. illar̄ delinimē-
tis reſtinguant̄. Debent̄ fortaſſe ⁊ paululū retūdant̄. euelli q̄dē extorq̄-
riqꝫ nō p̄n̄t. Igit̄ nō temere iamnūc de vniuerſitate ꝓnūcio. de ꝑtibꝰ ex-
periar legēdo. C. Pli. Seueriano ſuo. S.

Ecte ne oīa qꝰ ep̄l'e tue iampridē ceſſant: an recte: an occupatꝰ es
tu: An tu nō occupatꝰ. ſꝫ occaſio ſcribēdi vel rara vel nulla: Exi-
mie hūc mihi ſcrupulū cui par eſſe nō poſſum Eximie aūt vel data opa

Tabellario miſſo ego viaticũ ego etiam ꝑmiũ dabo. nũciet mõ. qđ opto
Ipſe valeo. ſi valere ẽ ſuſpẽſum ꝛ anxiũ viuẽ expectantẽ in horas timẽ-
tẽq; ꝑ capite amiciſſimo quicq̄d accidẽ hoi pt Uale;

C. Plini⁹ Cornelio priſco. S.

udio valeriũ martialẽ deceſſiſſe ꝛ moleſte fero Erat hõ igenioſus
acut⁹ acer. ꝛ q̇ plimũ in ſcribẽdo ꝛ ſal' hr̃et ꝛ fell'. nec cãdoris min⁹ Pro
ſecut⁹ erã viatico ſecedentẽ. Dederã h̄ amicicie. dederã etiã ꝟſiculis q̄s de
me cõpoſuit. Fuit moris antiq̇ eos q̇ vel ſingulorꝫ laudes vel vrbiũ ſcṗ-
ſerãt aut hõrib⁹ aut pecunia ornare. Noſtris vo tpib⁹ vt alia ſpecioſa ꝛ
egregia. ita h̄ imṗmis exoleuit Nã poſtq̄ʒ deſijn⁹ facẽ laudãda. lauda-
ri q̄ʒ ineptũ putam⁹ Queris q̇ ſint ꝟſiculi q̇b⁹ grãm retuleri Remitte-
rẽ te ad ipm volumẽ niſi q̄ſdã tenerẽ Tu ſi placuerit hi. cet'os i libro re-
quires Alloq̇t muſam, mãdãs vt domũ meã exquilijs q̃rat adeat reuerẽ
ter Sʒ ne tpe nõ tuo diſertã. Pulſes ebria ianuã videto. Totos dat te
trice dies mineruę. Dum centũ ſtudet aurib⁹ virorꝫ h̄ qđ ſcl'a poſteriq;
poſſint Arpinis q̄ʒ ꝯpare chartis. Seras tutior ibis ad lucernas. hec
hora ẽ tua cũ furit lyeus. Dum regn̄t roſa dũ madẽt capilli. Tũc me vel
rigidi legãt catones: Meritone eũ q̇ hec de me ſcṗſit. ꝛ tũc dimiſi ami-
ciſſime. ꝛ nũc vt amiciſſimũ defunctũ eſſe doleo: Dedit em̄ mihi quãtũ
maxĩe potuit. datur⁹ ampli⁹ ſi potuiſſʒ. Tãetſi q̇d hoi pt dari maius q̄ʒ
gl'ia ꝛ laus ꝛ eternitas: At nõ erũt ęt'na q̄ ſcṗſit Nõ erũt fortaſſe. Ille
tm̄ ſcṗſit tanq̄ʒ ecñt futura.

C. Pli. Soſſio. S.

c Aluiſiũ nepotẽ validiſſiẽ diligo. virꝫ iduſtriũ rectũ diſtũ qđ apđ
me l' potiſſimum ẽ. Idẽ. C. Caluiſiũ cõtubernalẽ meũ amicũ tuũ
arcta ꝓpinq̇tate cõplectit̄. Eſt em̄ fili⁹ ſororis Nũc rogo ſemeſtri tribu
natu ſplẽdidiorẽ ꝛ ſibi et auũculo ſuo facias. Obligab' me. obligab' cal-
uiſiũ nrm̃ Obligab' ipm nõ min⁹ idoneũ debitorẽ q̄ʒ nos putas. Mul
ta bñficia i multos cõtuliſti. auſim cõtendẽ nullum te meli⁹. eq̄ʒ bene
vnũ aut alterꝫ collocaſſe.

C. Pli. Romano ſuo

e Ya tu cũ ꝓxio res agent̄ quoq̄ mõ ad iudicãdũ veni Nihil ẽ ꝙ in
dextrã aurẽ fiducia mei dormias. non ĩpune dormit̄. Ecce licini⁹
nepos ꝑtor acer ꝛ fortis vir. multã etiam dixit ſenatori Egit ille i ſena
tu cãm ſuã. egit ãt ſic vt depcaret̄ Remiſſa ẽ multa. ſʒ timuit. ſʒ rogauit
ſʒ op⁹ venia fuit. Dices nõ oẽs ꝑtores tã ſeueri. Falleris nã vel ĩſtituere
vel reducẽ eiuſmodi exẽplũ nõ niſi ſeueri. ĩſtitutũ reductũve exercẽ etiã
leuiſſimi pñt.

C. Plini⁹ Saturnino ſuo.

Arie me affecerũt lr̃e tue. nã ꝑtim leta. ꝑtim triſtia ꝯtinebãt. Le
ta ꝙ ĩ vrbe teneri tẽ nũciabãt Nollẽ inquis. ſʒ ego volo Pretẽa ꝙ
ecitaturꝫ ſtati vt veniſſẽ pollicebãt̄ Ago grãs ꝙ expector. triſte illđ ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Juli⁹ valēs ꝗuit iacet. q̄ꝫq̄ꝫ ne h̄ q̇dē triſte ſi iuli⁹ vtilitatib⁹ eſtimeꝛ q̄ꝫ maturiſſie̅ inexplicabili morbo liberari. Jllō plane nō triſte ſolū verū etiā luctuoſum ꝙ Juli⁹ auit⁹ deceſſit dum ex queſtura redit. deceſſit āt ꝓcul a frē amātiſſiō. ꝓcul a mr̄e. a ſororib⁹ Nihil iſta ad mortuū ꝑtinēt ſꝫ ꝑtinuerūt cū moreret. ꝑtinēt ad hos q̇ ſupſunt. Jā ꝙ ī flore p̄ᵒ tāte in dolis iuuenis extinct⁹ eſt. ſumma ꝯſecutur⁹ ſi ꝟtutes ei⁹ maturuiſſent. Quā ille ſtudioꝝ aōre flagrarat: q̄ꝫtū legit: q̄ꝫtū etiā ſcp̄ſit Que nūc oīa cū ipſo ſine fructu poſteritatis aruerūt. Sꝫ q̇d ege īdulgeo dolori cui ſi frenos remittas nulla materia nō maxia ē. Finē ep̄le faciā vt facē poſſim etiā lachrymis q̄s expreſſit ep̄la. Uale

C. Pli. Fabato proſocero ſuo.

Ccepi lr̄as tuas ex q̇b⁹ ꝯg̈ui ſpecioſiſſimā te porticū ſub tuo filiȷ̄ q̄ꝫ tui nōie dedicaſſe. ſequēti die ī portaꝝ ornatū pecuniā ꝓmiſiſſe. vt initiū liberalitatis eēt ꝯſūmatio ꝑoris. Gaudeo ꝑmū tua gl̄a. c⁹ ad me ꝑs aliq̄ ꝓ neceſſitudīe redūdat. Deīde ꝙ meōriā ſoceri mei pulcherris opib⁹ video ꝓferri. Poſtremo ꝙ p̄ria nr̄a floreſcit. quā mihi a q̇cūq̄ꝫ excoli iucūdū. a te ꝟo letiſſimū ē. Q̄ō ſupeſt. deos p̄cor vt aīm iſtū tibi. aīo iſti tēp⁹ q̄ꝫlōgiſſimū tribuāt Nā liquet mihi futuꝝ vt pacto q̇ō maxie ꝑmiſiſti ichoēs aliud Neſcit em̄ ſemel īcitata liberalitas ſtare c⁹ pulchritudinē vſus ipſe ꝯmēdat.

Plini⁹ Antonino ſuo.

Um ꝟſus tuos emulor. tum maxie q̄ꝫ ſint boni experior Ut em̄ pictores pulchrā abſolutāq̄ꝫ faciē raro niſi ī peī⁹ effingūt. ita ego ab h̄ archetypo laboro ⁊ decido Quo magis hortor vt q̄ꝫplurima ꝓferas q̄ imitari oēs cōcupiſcāt. nemo aut pauciſſimi poſſint.

C. Pli. Maurico ſuo. S.

Ollicitas me ī formianū. Ueniā ex ꝯditiōe. ne q̇d ꝯ̄ ꝯmodū tuū facias. Qua pactiōe iuicē mihi cauco Neq̄ꝫ em̄ mare ⁊ litt⁹ ſꝫ te ociū ⁊ libertatē ſeq̄r. Alioq̄n ſati⁹ ē ī vrbe remanē Oportet em̄ oīa aut ad alienū arbitriū. aut ad ſuū facē Mei certe ſtomachi hęc natura eſt vt nihil niſi totū ⁊ meꝝ velit.

C. Pli. Sabino ſuo. S.

Ogas vt agā firmanoꝝ publicā cām. q̇ō ego quanq̄ꝫ plurib⁹ occupatiōib⁹ diſtēt⁹ adnitar. Cupio em̄ ⁊ ornatiſſimā coloniā aduocatiōis offi⁹. ⁊ te ḡtiſſiō tibi munē obſtrigē Nā cum familiaritatē nr̄ām (vt ſoles p̄dicare) ad p̄ſidiū ornamētūq̄ꝫ tibi ſumpſeris. nihil ē q̇ō negare debeam. p̄ſertim ꝓ p̄ria petēti. Quid em̄ p̄cib⁹ aut honeſtib⁹ pȷ̄s. aut efficati⁹ amātis: Proinde firmanis tuis. ac iam poti⁹ nr̄is obliga fidē meā Quos labore ⁊ ſtudio meo dignos cū ſplendor ipſoꝝ. tum h̄ maxie pollicetꝛ. ꝙ credibile ē optimos eē. inter q̇s tu tal' extiteris.

C. Plinius Triario ſuo. S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

i Mpēſe petis vt cām agā ptinētē ad curā tuā.pulchrā alioqn et
famoſam.Faciā ſꝫ nō gratis Qui fieri pt inqs vt nō gratis:Tn potes
exigā eīn mercedē honeſtiorē ḡtuito procinio.Peto atqꝫ etiā paciſcor
vt ſimul agat Cremutius ruſo.Solitum hꝫ mihi.⁊ iam ī pluribꝰ alijs
adoleſcētibꝰ factitatū.Nam mire cōcupiſco bonos iuuenes oſtēdere fo
ro.aſſigāre fame.Qd ſicut pſtare.ruſoni meo debeo.vel ꝓpt natales ip/
ſiꝰ,vel ꝓpt eximiā mei charitatē.Quē magni eſtimo ī iiſdē iudicijs ex
iiſdē etiam ptibꝰ cōſpici audiri.Obliga me.obliga anteq̄ꝫ dicā Nā cū
dixerit grās ages Spōdeo.ſollicitudini tue.ſpei mee.magnitudi cauſe
ſatiſfactuꝝ.Eſt indolꝰ optie.breui ꝓducturꝰ alios ſi interim ꝓuectꝰ fue
rit a nobis Neqꝫ eīn cuiqꝫ tam claꝝ ſtatim ingeniū vt poſſit emergē ni
ſi illa materia.occaſio.fautor etiam cōmēdatorqꝫ cōtingat.

C. Plinius Seruiano.

Audeo ⁊ ḡtulor ꝙ fuſco ſalinatori filiā tuā deſtinaſti Domꝰ patri
cia.pr̄ honeſtiſſiꝰ.mr̄ pari laude.Ipſe ē ſtudioſus lr̄atꝰ etiā diſertꝰ etiā
Puer ſimplicitate.comitate iuuenis.ſenex ḡuitate.Neqꝫ eīn aōre deci
pior.Amo q̇dē effuſe.ita officijs.ita reuerētiā meruit Iudicio tn̄ ⁊ qui
dē tanto acriꝰ quātomagis amo.Tibi ꝓo vt q̇ exploraueri ſpōdeo.habi
turꝝ te generꝝ q̄ melior fingi ne voto q̇dē potuit Supeſt vt auū te q̄ꝫma
turiſſime ſimillimū ſui faciat.Quā felix tēpꝰ illud q̄ mihi liberos illiꝰ
nepotes tuos.vt meos vel liberos vel nepotes ex vr̄o ſinu ſumē ⁊ q̄ſi pa
ri iure tenere cōtinget C. Pliniꝰ Feroci ſuo.

Adē epl'a te ⁊ nō ſtudē ⁊ ſtudē ꝑcat Aenigmata loq̄r.Ita plane
donec diſtinctius qd ſentio enunciē Negat eīn te ſtudē.ſꝫ ē tā po
lita q̄ niſi a ſtudēte non pt ſcribi Aut es tu ſup oīs beatꝰ ſi talia ꝑ deſidi
am ⁊ ociū pficis. C. Pliniꝰ Saturnino.S.

Requiris q̇d agam.Que noſti.diſtrigor officio.amicis deſeruio.
Studeo interdū qd nō interdū ſꝫ ſolū ſpqꝫ facē.nō audeo dicē re
ctius.certe beatiꝰ erat.Te oīa alia q̄ꝫ que velis agē.moleſte ferrē.niſi ea
q̄ agis eēnt honeſtiſſima.Nā ⁊ reip.ſue negocijs.⁊ diſceptare int̄ ami/
cos laude digniſſimū eſt Priſci nr̄i cōtuberniū iucundū tibi futuꝝ ſcie/
bam.Noueram ſimplicitatē eiꝰ,noueram comitatem.Eundē eſſe(qd
minꝰ noram)gratiſſimū experior.cum iucunde officioꝝ nr̄oꝝ memiſſe
cum ſcribas. C. Pliniꝰ Fabato ſuo

Aleſtrium tyronē familiariſſime diligo ⁊ ꝓuatis mihi ⁊ publicis
neceſſitudibꝰ implicitū.Simul militauimꝰ.ſil' queſtoēs ceſaris
fuimꝰ Ille me in tribunatu liberoꝝ iure p̄ceſſit.ego illum in p̄tura ſum
cōſecutꝰ cum mihi ceſar annū remiſiſſꝫ Ego in villas eiꝰ ſepe ſeceſſi.ille
in domo mea ſepe cōualuit.Hic nunc ꝓcōſul ꝓuinciam bethicam ꝑ ti/

cnū eſt petitur⁹ Spero.imo cōfido facile me ipetraturꝫ vt ex itinē deflectat ad te ſi voles vīdicta liberare q̄s ꝓxie int̄ amicos manumiſiſti. Nihil ē ꝙ verearis ne ſit h̄ illi moleſtū cui orbē terrarꝫ circūire nō erit lōgū mea cā. Proīde nimiā iſtā verecūdiā pone.teq3 q̄d velis ꝯſule Illi tā iucundū q3 mihi erit q̄d tu iubebis. Plini⁹ Tacito ſuo.

Librꝫ tuū legi ꝛ q3 diligētiſſime potui ānotaui q̄ ꝯmutāda q̄ eximēda arbitrarer Nā ꝛ ego verꝫ dicē aſſueui.ꝛ tu libent̄ audire Neq3 eīn vlli patiēti⁹ reprehēdunt̄ q3 qui maxie laudari merent̄ Nūc a te librꝫ meū cū annotatiōib⁹ tuis expecto O iucundas o pulchras vices. Quā me delectat. Q̄d ſi q̄ poſteris cura nr̄i.vſqueq̄ q3 narrabit̄ q̄ ꝯcordia ſimplicitate fide vixerim⁹ Erit rarꝫ iſigne.duos hoies etate ꝑpe modū eq̄li nō nulli⁹ i lr̄is nois (cogor eīn de te q̄3 parci⁹ dicē q3 de me ſil' dico) alterū alteri⁹ ſtudia fouiſſe. Eq̄dē adoleſcētul⁹ cū iā tua fama gl'iaq3 florēt. te ſeq̄.tibi lōgo ſ3 ꝓxim⁹ int̄uallo.ꝛ eē ꝛ haberi ꝯcupiſcebā Et erāt multa clariſſima igenia.ſ3 tu mihi (ita ſilitudo nature ferebat) maxie imitabil'.maxie imitād⁹ videbaris. C. Pli. Maximo ſuo

Uper me cuiuſdā amici langor admonuit.optios eē nos dū ifirmi ſum⁹ Quem eīn ifirmū aut auaricia aut libido ſollicitat: Nō amorib⁹ ſeruit.nō appetit hōres.opes negligit.ꝛ q̄ntulūcūq3 vt relictur⁹ ſatis h3. Tūc deos.tūc hoiem ſe eē memit Inuidet nemi.neminē miratr̄.neminē deſpicit.ac ne ſmonib⁹ quidē malignis aut attēdit aut alit̄ Balnea imaginat̄ ꝛ fontis.hec ſūma curarꝫ ſūma votorꝫ ē.mollēq3 i poſterꝫ ꝛ pinguē ſi ꝯtigat euadē.h̄ eſt inoxiā beatāq3 deſtinat vitā. Poſſum ergo ꝙ pluris v̄bis.pl'imis etiā volumib⁹ ph'i docē conant̄. ipſe breuit̄ tibi mihiq3 p̄cipe.vt tales eſſe ſani pſeuerem⁹.q̄les nos futuros ꝓfitemur infirmi Uale. C. Plini⁹ Septitio ſuo

a is q̄ſdā apud te reprehēdiſſe tanq3 ſi amicos meos ex oi occaſiōe vltra modū laudē Agſco crimē.amplector etiā Quid eīn honeſti⁹ culpa benignitatis: Qui ſūt iſti q̄ aicos meos meli⁹ me norit: q̄s iuidet mihi feliciſſiō errorē Ut eīn nō ſint tales q̄les a me p̄dicant̄: ego tn̄ beat⁹.ꝙ mihi videt̄. Igit̄ ad alios hāc ſiniſtrā diligētiā ꝯferāt. Nec ſūt parū multi q̄ carpe aicos ſuos iudiciū vocāt. Mihi nunq̄3 pſuadebunt vt meos amari a me nimis vnq̄3 putē C. P. Benitori ſuo

Dolēo ꝙ diſcipulū vt ſcrib optie ſpei amiſiſti.cui⁹ ꝛ valitudine ꝛ morte ipedita ſtudia tua q̄s neſciat.cū ſis oim officiorꝫ obſuātiſſim⁹.cūq3 oēs q̄s ꝓbas effuſiſſime diligas Me huc q̄3 vrbana negocia ꝑſequūtur Sūt eīn qui me iudicē aut arbitrꝫ faciūt. Accedūt q̄rē ruſticorū q̄ aurib⁹ meis poſt longū tēp⁹ ſuo iure abutūtur. Inſtat ꝛ neceſſitas agrorꝫ locādorꝫ perq3 moleſta.adeo rarū eſt iuenire idoneos cōductores.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Quibꝰ ex cauſis p̄cario ſtudeo.ſtudeo tñ.nam ⁊ ſcribo aliq̇d ⁊ lego Sꝫ
cũ lego.ex ꝯꝑatiõe ſentio q̃ꝫ male ſcribã. Licet tu mihi bonũ aĩm facias
qui libellos meos de vltiõe heluidij.orõni demoſthenis ꝯfers.quã ſane
cum cõponerẽ illos.habuiĩ manibꝰ.nõ vt emularer.iprobũ eĩm id ac pe
ne furioſum.ſꝫ tñ vt imitarer ⁊ ſeq̃rer q̃ꝫtũ diuerſitas igenioꝝ et cauſe ſi
militudo pateret. ¶ Pliniꝰ Sabiniano ſuo. S.

Ibertꝰ tuus cui ſuccẽſere te dixeras veĩt ad me.aduolutuſqꝫ pedi
bꝰ meis tanq̃ꝫ tuis heſit.fleuit.multũ rogauit.multũ etiã tacuit.
In ſumma.fecit mihi pñie fidẽ. Uere credo emẽdatũ q2 deliquiſſe ſe ſẽ
tit. Iraſceris ſcio ⁊ iraſceris merito.idqꝫ ſcio. Sꝫ tũc q̃ꝫ p̄cipua mãſue
tudis laus ẽ.cũ ire cauſe iuſtiſſime ſunt. Amaſti hoĩem ⁊ ſpero amabis
interĩ ſufficit vt exorari te ſinas Licebit rurſus iraſci ſi meruerit.qd̓ ex
oratus excuſatiꝰ facies Remttte aliq̇d adoleſcẽtie ipſiꝰ.remitte lachry
mis remitte indulgẽtie. Ne torſeris etiã ne torq̃aris cũ tam lenis iraſ
ceris. Uereor ne videar nõ rogare ſꝫ cogẽ ſi ipſe p̄cibus eiꝰ meas iũxero.
Iungã tñ tãto plenꝰ ⁊ effuſiꝰ.quãto ipm actius ſeueriuſqꝫ corripui.di
ſtricte minatꝰ nunq̃ꝫ me poſthac rogaturꝝ. Hoc illi quẽ terreri oporte
bat.tibi nõ idem Nõ fortaſſe iteꝝ rogabo iteꝝ.impetrabo.ſit mõ tale vt
rogare atqꝫ preſtare deceat. C. Pli. Sabiniano

Enefeciſti q̄ libertũ aliqñ tibi charꝝ.reducẽtibꝰ ep̄l'is meis in do
mũ in aĩm recepiſti Iuuabit hꝫ te.me certe certe iuuat.primũ q̄ te
tã tractabilẽ video vt in ira regi poſſis. Deinde q̄ tm̃ mihi tribuis vt vł
auctoritati mee pareas.vel p̄cibꝰ indulgeas Igiť ⁊ laudo ⁊ grãs ago.ſil'
in poſterum moneo vt te erroribꝰ tuoꝝ.etſi nõ fuerit qui dep̄cet.placa
bilem preſtes;. ¶ Pliniꝰ Priſco ſuo

Exprimẽ nõ poſſum q̃ꝫ iucundũ ſit mihi q̄ ſaturninꝰ nr̃ ſummas
tibi apud me grãs alijs ſuꝑ alias ep̄l'is agit Perge vt cepiſti virũ
qꝫ optimũ q̃ꝫ familiariſſime dilige.magnã voluptatẽ ex eiꝰ amicicia ꝑ
cepturꝰ nec ad breue tẽpꝰ. Nam cum oĩbꝰ virtutibꝰ abundat.tum hac
precipue q̄ hꝫ maximã in amore ꝯſtantiã. Uale;

Finiunt quędam epiſtolę Ciceronis et Pli
nij elegantiſſimę. Impreſſum Dauentrię
Per me Richardum pafraet. Anno dñi. M
CCCCC. Viceſimaquarta Martij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 100